

ಶ್ರೀ ಹರಿ ಮೊಗಾಯ್ತ ಪ್ರಬಂಧ

361 ವೆ.ನಿ

5055

శ్రీమద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః

జ వ్వా దు ల లిం గ యో గి దే శి క్ష శ్రీరాజయోగాంతరప్రబోధిని

శా॥ శ్రీరాముపశ్చి భాసియై జనకజా సేవ్యుండ నానోప్పి సం
సారాప్రాకృత దోషముల్ విడచి వాంచానిర్మలబ్రహ్మ త
త్సారాంబాపుగ మద్గురుండు శ్రీలింగయ్యాఖ్యహృత్కంజము
దారుఢీక పరమైఖ్య భావసంధానంబు ప్రార్థించెడఁగి॥

సీ॥ శ్రీమించు శృతగిరి సీమలో శావల్యబురియంగు వెలసిరి పొందికలర
నాగ్రామమందున ననవతేపూజాభినిధి జవ్వాదులవంశవర్ధతబుధుండు
స్థితగురవయ్యార్య గరితలక్ష్యాంబనషడ్గుత్రిలనుగనిరిసంతతమున
ప్రభమ సుతులింగయ్య పరిపూర్ణుడై సదాగురుస్తానమునునిల్పె కోరికల
లబ్ధిఁజేయుండు వెకటరామార్య ఘనుడు తృతీయ చతురులు
సుబ్బయ్య చంద్రులనవి । భౌతి రామయ్యనఘు పేరార్య బరగు
చుండు । ధన్యులై వెలసె వంశాభి ధరజెలంగ॥

సీ॥ ఆవంశాభిచంద్రునిలఘుదయామయుడుపరిపూర్ణబ్రహ్మసంస్థానవిదుడు
నగుగురులింగయార్యయోగిఘనుండుసుజనకటాక్షప్రబోధితపదుండు
గనిధ క్తియు క్తిచేకారణాచార్యులు మాతల్లిదండ్రీయుమహితపరులు
బ్రీతితో శ్రీచేపుల కోటార్యధీరుండు తనపత్నియచ్చమాంబనగ నెగడు
వీరలకునొక్కపుత్రుడనవెలసినాడశూక్తిగురులింగపాదాభిషేకయు
తుడనై జపించెదపుల్లదాసార్దిజనుడఁ స్థితకూచనపల్లిలోపరగునాడ॥

శ్లో॥ ఉరసా శిరసాదృష్ట్యాః మనసా వచసాధనః
దాపభ్యాంకరాభ్యాం కర్ణభ్యాం ! పృణామోష్ఠాంగఉత్పతేః॥
అను పెద్దలవేడ వాక్యాచరణుడనై వారిని భజించి

తప్పొప్పుల నెఱుగక.

శ్లో॥ మయ్యేవం సకలసంజాతం మైసర్వం పతిష్ఠతం
మైసర్వం లయంయాతి తద్భింద్వయమస్సహం॥

అను సమరువాక్యమువలన మరిన్ని.

శ్లో॥ శిష్యపాపం గురుశ్చేత్తు॥ అను విషయమువలన విస్తరించి తెలియ
యే వాసియున్నాడ నిందు దోషములున్న నిషేధించుటకున్న
నెరసులు సవరించుటకున్న పాఠింపుచున్నాడ.

శ్లో॥ భావాద్వైతము క్రియాద్వైతము ద్విత్వాద్వైతం తదైవచః
అద్వైతం త్రివిధంప్రామా ర్షాద్వైతం గురుసన్నిహౌ॥

సీ॥ అఖిలభూతముల కనాదియైన బ్రహ్మాంబు మధ్యురసాన్నిధ్య మమరి
యుండు । అఖిలప్రపంచము కందనిబ్రహ్మాంబు మధ్యురసాన్నిధ్య
మమరియుండు । అఖిలగురుజనముల వైకల్యబ్రహ్మాంబు మధ్యురసా
న్నిధ్యమమరియుండు । అఖిలవెల్లులమించు ఆబ్రహ్మనైక్యంబు । మ
ధ్యురసాన్నిధ్యమమరియుండు । అఖిలసగుణనిర్గుణసచ్చిదానందమొందు
అఖిలనిగమాంతశాస్త్రాంబు లాదివిండు । అఖిలఆహం బ్రహ్మాంబు
నాత్మనుండు । అచలగురులింగయోగినామదిననుండు॥

తే॥ సూత్రము మహనాటివ్వి సధియు । గోత్రముపసుపునూళ్ళశ్రేష్టికోరి
కవినుమా । బాత్రతగురుసంస్తానము । నేత్రోత్సవమిచ్చెశిష్య జనా
వభిశెల్లన్॥

ఆర్యగురువర్ణుల కభిముఖుడనై వందనము లర్పించుచున్నాడను.

అశ్వలా! పాతకమహాశయులార!

మానవులకు ముఖ్యముగా కావలసిన దెద్దియో మనవిజేసుకొనెద — ఒకానొకసమయమున వసిష్ఠ, వాల్మీక, శుక, శౌనక, భీష్మ, దుష్కాంగద, ప్రహ్లాద, విభీషణ, గౌతమ, గార్గ్య, కపిల, గంధర్వ, అర్జున, ముచుకుంద, యుద్ధవా, అకృర, మైత్రేయ, సనకసనందన, సనత్కుమార, సనసుజాతాది పరమభాగవతోత్తములు విజనప్రదేశమున సంఘముగాగూడిరి అంతవారలలో నొకరు నవవిధభక్తులలో శ్రేష్ఠమగు భక్తియేదియని చింతింపజేసిరి. అంతనొకరు స్మరణయనిరి నొకరు పాదసేవనమనిరి. మరియొకరు అర్చనమనిరి. యొకనొకరు వందనమనిరి అట్లుపై నొకరు దాస్యమనిరి ఆవెనుకనొకరు సఖ్యమనిరి. మరలనొకరు ఆత్మనివేదనమనిరి అందరులన్నివిధములుగా జెప్పిరిగాని సందేహము దీరదయ్యె. అంతవసిష్ఠమహాముషి యేకాంతభక్తియని రూఢిపర్చె అంతనందరును సంతోషించిరి గనుక మానవులకు ముఖ్యముగా కావలసినది యేకాంతభక్తియే. యీభక్తియే విదేహ కైవల్యమును నిచ్చును.

ఇట్లు విధేయుడు.

జ వ్యా ను ల లి ం గా యో గి,

వినుకొండతాలూకా

శాల్యాపురం గౌమము.

కల్యాణి — రూపకము.

భజనవరులశెల్ల శరణు పొస్తుతించెదను శ్రీహరి || భజన ||

గజములంటి శ్రీమలనొంది భజము హయమొనర్చి నొందుద్విజము
నివర్త్యులనెల్లను భజియించెద హర్షిశమును సుజనులపాదాద్వయముల
కిదె జేయుచు వందనములు || భజన ||

సారములేనట్టి యీ సుసారవనధి చాటతరమా నేరుపుగల్గిన
పండితార్యవరుల జేరితనివి దీరగ ప్రార్థించెద ఇంపారెడు భవబాధము
నెడ జేరగ వెల్లెడు పెద్దలకారాధ్యు జేయువాడ || భజన ||

ఈషణిత్రయములు భ్రమయు మెలనంటిసప్తవ్యసన భాసమైన
దశ ఇందియనవేశములకు తాళుకాలక గాసిల్లుచు వెతలనుంటి కరుణ
యుననుబోవుమంటి నీసద్భ్రహ్మాలింగాయోగీంద్రులశరణయంటి || భ

నిత్యమునొనర్చు ఘోరకృత్యముల నెంచకమును సచ్చరిత్రులైన
మహాదిత్యులార దయనుగనుడి వ్యత్యయసంసారాభినబడి దచ్చియునే
మరకనుంటి నచ్చెరువుగ చెవుల పుల్లదాసాఖ్యుడ వేడుచుంటి || భజన ||

సారంగరాగము — తిశ్రీజాతి లఘువు

ముందుగా మీ యావన్మందికి వందనములిడెదనయ్యూ | సంద
ర్భములేక యీ మందమతుల మన్నించుడి సందేహములేదు యిందు
తప్పులెన్నోగలవు తెలియ || ముందుగా ||

పరమ యోగులకు వందనము వరముచులకు ప్రణాతులును ధరి
కవులకు సాష్టాంగము మణిబుధులకు దణ్ణములివే || ముం ||

దేశికాజ్ఞవలననిట్లు దేసిబాడుకొండమని ఆశగల్గివ్రాశితిని వాసి
ప్రజ్ఞాదుచూడదోషములనుదిద్దుటకునాశ్రయించితిముందుగాను || ముం

ధరణువూడుజగ్రత్తీయరం శెట్టిపుల్లదాసావరదమహాస్థావులకు
వందనములర్పించెద శరణంటిని లింగగురునివలెనె బ్రావుడయ్యా || ముం ||

౨౦. శ్రీసద్గురువరబ్రహ్మణేన్నమః

ఆనందభైరవి ఏకతాళము

గురునితోసరిదై వము! యీధరణియందునలేడుగా! యీధరణియందునలేడుగా! సద్గురుడునరుడనరాదుగా! గురుని!

- 1 దేహమున తెరదీసివేసి జీహినీజూపించెగా! సోహమనేభిడ్గమునా! మోహమును దెగవేసెగా! గురుని!
- 2 ఆరుచక్రములందు దిరిగే హాసలనుజూపించెగా! హంసభరువదియొక్కవెయ్యి అక్షులైఖించెగా! గురు!
- 3 అక్షరబ్రహ్మంబురెండ! శత్రులందునజూపెగా! శత్రులాగ్రహమందుసర్వా! సాక్షినీజూపించెగా! గురు!
- 4 యెడమోపులయంటి యీబ్రహ్మాండ బాండముజూపెగా! మండలత్రయమధ్యమందున కుండలేందృవి జూపెగా! గురు!
- 5 సాదనాచేత్యప్తయముల! సరణిని విరచించెగా! రాజయోగులధర్మమిదియని! బాధలన్నియుదీర్చెగా! గురు!
- 6 నిష్టతోనుద్వాదశాక్ష! గట్టిగాపఠియించెగా! బట్టబయలందూన ఎరుక! పుట్టలేదనిచెప్పెగా! గురు!
- 7 కల్లజగమవిలింగయార్యులు! యుల్లమందున దెల్పెగా మల్లిమూడకు పంచదళియనె! మర్మమునుబోధించెగా! గురు!
- 8 యుల్లమలరగదుగ్గిరాల! యల్లమూఘ్యుడుదెలిసెగా! మల్లెమొల్లల విరులు చెచ్చికోల్లగా పూజింతుగా! గురు!

2 వ. వచనము — నీలాంబరి—ఏకతాళం.

- 1 మనసునిల్వకున్నదెందుకూ! పశ్చి! జన్మభర్మమనుభవించెటందుకూ! అనుదినమార్యులజనులతో జతగూడి! అనుభవజ్ఞానము అనుభవించనివారి మనసునిల్వకున్నదందుకూ!
- 2 పశ్చి! బుద్ధినిల్వదెందుకూ?—
ఉత్తరపు! భర్మబద్ధులైచెడిపోయెటందుకూ, హద్దుమీరకగురునివద్దనిలచుండి వారిపద్ధతినెరుగనివ్యద్ధులైనవారిబుద్ధినిల్వకున్నదందుకూ.
- 3 పశ్చి! పెద్దల నిందించెదెందుకూ?—

ఉ! పెద్దయెద్దులెజన్మించేటందుకూ. సద్దివేడిదిని మొద్దులవలెవూరి
బద్దులెయమునికి వ్యర్థులయ్యేవారు పెద్దలనిందించెదందుకూ.

4 ప|| తల్లిదండ్రులగొట్టెదెందుకూ?—

ఉ! ముందుదరిజేరెగతిగానందుకూ పెద్దలమాటలపెడచెవులవిం
టాడుగద్దరిపీడాని యముడు మొద్దువీటిల మొట్టెటందుకూ.

5 ప|| కండలూబహుపెంచెదెందుకూ?—

ఉ! వల్లకాటిలోగలగాల్చెటందుకూచెదరినకట్టెలు మరి మరి యెగ
దోచి కుదురుగదలగాల్చెటందుకూ.

6 ప|| ఆలుపిల్లలబ్రమతలెందుకూ?—

ఉ! కాలదూతలచేనలిగెటందుకూ ఫాలభాగమునందువాలనాడు
చునున్న వరలింగగురుజేరనందుకూ.

7 ప|| గురునిసేనజేయుటెందుకూ?—

ఉ! జన్మకడతేటటకు మూలమందుకూమరుగెరిగి చుగ్గిరాలనాగ
మాంబదేవిమరలజన్మముజెంద నందుకూ.

3 వ. తత్వము—నాదనామకీయ—యేకతాళం

మానవులారరండీ! గురునరుమర్మంబిదెగనుగోండీ! మానకసద్గు
రు మర్మముగనుగోన! జ్ఞానులై తెలజ్ఞానముమొందక||మాన|| ఆరుమూడు
విడువండి! ఆవలలనుభవమునుగనుగోండీ! ఆరుమూడుతుండ ఆవలవెలిగె
టి|| ధామునిగనుగోనభానాబిదియే||మాన|| అండపిండములుమీరీ! బ్ర
హ్మాండభాండమునజేరికుండలిన ధుమనుండంగిగుండెటిదండబ్రోతహరిద
రిశేనమిచ్చును||మాన|| ఇలనుగుళ్లతోణితముగూడిన! తనువాకారమునిజ
ముంబురువుజేసుకొనిమరలయోనులను! ధరిణుగిర్గిరంద్రీలాగున||మాన||
కాయమస్థిరముగాదు! మనయూహాయమునిల్వబోదు! వాయువులనగి
తేకాయములయమా! వాయునగలిసేయుపాయముదెలుసును||మాన||
ధరణిలోశావల్యాపురమునివాసులింగగురుజేరి! చలముగానెలచలమును
గనుంగొని! కలగాసర్వముగాంచుటకొరకై||మాన|| ఆశపాశములుగో!
సి! కుప్పముకోటమాంబమదిరోసి మోసములేనిబ్రహ్మవ్రపదేశముగని
దోసిలోగ్గివరదేశముగనుటకు||మాన||

4 వ. తత్వము—ఆనందబైరవి ఆటతాళం

- 1 కల్లవి॥ యెందుకూయీ జన్మమెత్తుట హేతువేమీగురువరా॥
మందబుద్ధినిదీసివేసి నురుగుదెల్పుము గురువరా॥ఎందు॥
 - 2 పంచభూతోత్పత్తియెట్టిదిపాదుదెల్పుముగురువరా॥ సంచితంబులు
ద్రుంచివేసె సరణిదెల్పుముగురువరా॥ఎందు॥
 - 3 తారకమంత్రంబుజెప్పి దరికిజేర్చుముగురువరా॥ తరముగనేబ్రహ్మ
పదముకు దారిజూపుముగురువరా॥ఎందు॥
 - 4 కామములకడదొక్కివేసేకృపము దెల్పుముగురువరా॥ సామ
జంబులద్రుంచివేసేసరణిదెల్పుముగురువరా॥ఎందు॥
 - 5 కాటుకపక్షులరెంటిసూటిదెల్పుముగురువరా॥ కోటలన్నీదాటుటా
కుబాటదెల్పుముగురువరా॥ఎందు॥
 - 6 ఇడపింగళనాడులందున వివరమేమిటిగురువరా॥ కూడికుంబకమం
దునిలిచేకుదిరికెట్టిదిగురువరా॥ఎందు॥
 - 7 వసుధలోశావల్యాపురమువాసుజూపుముగురువరా॥ మనమునందు
నలింగగురునిమరువజాలనుగురువరా॥ఎందు॥
- బోటిఉడువులలింగమాంబకుసూటిదెల్పుముగురువరా॥మాటలేటికిజన్మ
రహితముమార్గమెట్టిదిగురువరా॥ ఎందుకూయీ జన్మమెత్తుట హేతువే
మిటిగురువరా॥ఎందు॥

5 వ. తత్వము—తీర్థాతి యేకతాళం

నాకేమిభయమింకనమ్మియున్నాను॥ తరువుప్రాణము గురునకుడక్ష
ణిచ్చాను॥నా॥

ఒక్కక్షరములోనవైపుగన్నాను॥ రెండక్షరములచే సోహమైనాను॥నా॥
మూడక్షరములలోముక్తిగన్నాను॥ నాలుగక్షరముల నమరియున్నాను॥నా॥
పంచాక్షరములలోపద్ధాతిన్నాను॥ ఆరక్షరములచేప్రణమామైనాను॥నా॥
సప్తక్షరములలో! సరణివిన్నాను॥ యెనిమిదక్షరముల ఏకమైనాను॥నా॥
తొమ్మిదక్షరములదోవగన్నాను॥ పదియక్షరములాను॥ పదిలాపరచాను॥
పండ్రెండక్షరములా॥ పాదుగొన్నాను॥పదియారక్షరములబయలుపడ్డాను॥
ధరణిలోశావల్యాపురముగన్నాను॥ మదిసలింగగురునిమరువకున్నాను॥నా॥

నాశనవీరాంబనమ్మి యన్నాను భావరహితమైన బయలుగన్నాను॥
నాకేమిభయమింక నమ్మియున్నాను తనువు ప్రాణముగురునకు దక్షణి
చ్చాను ॥నా॥

మంగళహారతి.

ధరణిలోలన్నవరపు పురమందేవిలసిల్లి వెలిసిడిలక్ష్మయ్యగర్భ
మందునబుట్టి డాసరీ సోడయ్య కోడలీవైబూని వాసికెక్కిన వరల
క్ష్మీ సీకమ్మ ॥ మంగళం మంగళం సద్గురు జయ ॥ మంగళం

పతియైనాసోమయ్యకద్దతీ నెరిగియు అతులీతమతివయ్యలనంద
ముతో ఆర్గురుపుత్తులు వక్కపట్టియు । నీవైభవమేమని వర్ణింతుమె
ఓతల్లి ॥మంగళం॥

అత్త మామలఱజ్జహద్దదప్పుకనిలచి ఆడినమాటెదురాడకనూ।
ఆడలిడ్డలతోనుఆనందముగమనసు పూనివర్తించినపుణ్యాత్మ సీకమ్మా
॥మంగళం॥

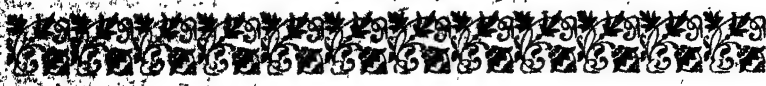
మనమలు మనమసంతానము సీకమ్మ! నీసంతతియేమనివర్ణింతుమ
మ్మా! పెద్దలందరుగూడిపేమతోడుత! నీవద్దనిల్చిరి వైభవముజూడవె
తల్లి ॥మంగళం॥

ధరణిలోశావల్యపురమందు విలసిల్లి లింగగురునిసేవపొంగిచేసి
రామతాంకమంత్ర రహస్యము తెలసియు! పరంపదమేంచేసి పద్మాక్షి
రోసికు ॥మంగళం॥

నమ్మివపుత్తుడు నరసింహదాసుడ సమ్మతించియనీసేవాశ్రమీయె
ప్పుడుయమ్మనియరవకకొలచితే వరములిచ్చిపరముజెందినఓతల్లి ॥మం॥

వసుధలో పొన్నూరు పురమందు నిలచుండి! దాసరమాలక్ష్మమ్మ
దయజూడవే! ధనధాన్యసంపదలు తరుగులేకనుండుచ్చి! కలసివర్తిల్లవె
కల్యాణగుణధామ! మంగళం మంగళం సద్గురుజయ! మంగళం మంగళం ॥

వాల్మీకింసోడ్చవుడు । బాలాదాసు । దాసానదాసుడై ధరణి
యందు । ఆసిండుకొని పెద్దల తీర్థప్రసాదముకు దోసిల్పొగ్గినన్ను కాశి
రక్షించవే ॥ మంగళం మంగళం సద్గురు జయ! మంగళం మంగళం ॥

శ్రీరస్తు

శ్రీమద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః

జివ్యాదులలింగాయోగిదేశిక శ్రీరాజయోగాంతరప్రబోధిని

విష్ణేశ్వరప్రార్థన.

గీ॥ ముందుగా ఆధారచక్రముందు । ఆరునూలహంసపోబడిగలిగిన
గణపతోనిన్ను బాధించువాడ । నామనోభీష్టమీడేర్చుమోవిష్ణురాజ॥

శ్రీసద్గురుపరబ్రహ్మణేనమః ఏకతాళము.

౧. సుస్వతి ప్రార్థన-కీర్తన నిత్యకల్యాణిరాగం.

తల్లీసారస్వతి నిన్నేనమ్మి ప్రార్థించుచుంటి ॥ తల్లీ ॥ కల్లామాటగాదు
భక్తులబోచుటకు పల్లవపాణి అలికులవేణి గీర్వాణిబోణి వోబ్రహ్మ
రాణి ॥ తల్లీ ॥ తలవాకీటగల్గు కవితామతల్లీవిగాద కలిమాయలోనా
నన్నుకలియగాజేసిబ్రహ్మకులకాంత సునితాంత ముక్తికాంత పంతమా
యింత ॥ తల్లీ ॥ వేదశాస్త్రపురాణమాది దేవతవనగ నాదాబ్రహ్మనంద
సత్యవాణిగావ నీడయరాద నామీదయింతవాద యీదేటివిద ॥ తల్లీ ।
లింగగురునిడ యర్చింశెట్టి పుల్లాదాస లింగ నెరుంగగజేయను నీతరమా
భంగమైతి యిదివరకుమతి హీనుడనైతి కానకపోతి ॥ తల్లీ ।

గీ॥ శావల్యా పురనివాసుడైన । లింగగురుని మహిమలెన్నగతరమానె
చామరులకు కామగుణము సేతనిందెజేసెరుగాని । జననమరణమ నెదు
స్సరకమునకు ॥

౨. తత్వము. బెహగ్ రాగము ఏకతాళము.

వందనములు గురువరా నా వందనములుగురువరా నాయం
దునీదయంచానందపదపీ నొందంగా జేయుమో సుందరా । పం ।

కానకనీపదములు నేగానక నీపదములు పూనియు పెరిగిబట్టిన
సునకామువలెను దిరిగి యోనిసంభవులగు వానినెరుగను! వంద॥

దోసిలోగ్గితి నిప్పుడిదయకు దోసిలోగ్గితినిప్పుడిదయకు వాగాశి
దీర్చి జీవాత్మకు వాసిపదచును శాశ్వత సుఖమునొందజేయుమా॥ వం॥

తారకామనిపల్కితిరి జీసాధారణమని పల్కితిరి యాదాదితెల్పి
సాంఖ్య యమసంకభావం గురువర్యా దెల్పుమా॥వంద॥

ప్రజ్ఞానబ్రహ్మాయని పల్కితిరి నాతో ప్రజ్ఞానబ్రహ్మాయని ప
ల్కితిరి ఆనందా దెల్పి మహావాక్య సిద్ధాంతంబు సుజ్ఞానం నాకుగలుగ
జేయుమో॥వంద॥

పరపూర్ణబనిపల్కితిరి సర్వం పరిపూర్ణబనిపల్కితిరి యెరుకా
యెటులుద్భవించె మరలి యెటులయమునొందె ఆరహస్యం తెలిసిపరము
లోకలియాజేయుమా॥వం॥

పంచభూతమువలన జగముల్ జీవుల్॥వం॥ యెంచగా జగ్మించి
రువదియైదు తత్త్వంబులను పంచీకరణము దెల్పించార్యుడా॥ వంద॥

ఆహారేకేడుచక్రములంటిరి ఘటములో॥ ఆరు॥ వారుయెవ్వరెవ
రొ ఆమరుగుస్తానంబునను చేరా బోధించక నినువిడువను॥ వంద॥

ఆరు మూడిడుమనిపల్కితిరి దృఢముతో॥ ఆరు॥ చేరి హరి
యేడు యెనిమిది మూడువాసలమగ్గించేదారి జూపినీలోజేర్చుమా॥వం॥

తివిధప్రసాదములిచ్చెదమంటిరి॥ముందుగ॥తి॥ వడ్విధసమాధు
లను సాక్షిభూతుడైనవెలుగుపదములమహాటిని తెలియజేయుమా॥వం॥

ఇంతవిచారణమగుటకు నేనింతవిచారణ॥ యెంతవాడ లింగ
గురుడవై పుల్లదాసకైక్యంబులిచ్చి బోవానీవేకా॥ వందనంబులు॥

3. తత్త్వము—అటతాళం కాభోజిగాగం

మధురాము రామనామ! మధురాముగోలలేకా! మాదులను
బారలుచుంటివిగదురా! జీవాత్మలయిక్యపదవి తెలియాకపోతివిగదురా
వృధాగ కాలము గడిపిహరినెరుగకుంటివి గదురా! ఆర్యునిబోధ విష
యాగ జూచి చెడితివిగదురా! విధముతెలియక యమునివధలోనజిక్కి

జననమరణము జెందకుండెడి । మధురామృతమమరచి ॥ మధురా ।

హరిదాసులానుజూచి మరి మరి నిందెజేయుచు । పరశ్రీలకొరి
కొడలవుగదురా । దుర్గుణముచేత పరద్రవ్యాభ్రాంతి విడువవుగదురా ।
మాత్సర్యగుణమున పరులక్షేమంబు కొర్వవుగదురా । పొగఁకెక్కితలకు
బ్రతికిన్నాల్ని న్నెరుగవు గదురా । వారు వీరనియెంచి సారహీనతమైన
శరీరామె నమ్ముకొని । మనసాంబుటచెడితివమృతా ॥ మ॥

చెప్పుడుమాటలను చెవిచొర నాలకించి । తప్పుడుపనులనుంటివి
గదురా । యెప్పుడు రుచిగల తిండికి మురియుచునుంటివిగదురా । తప్పుక
ంబుడుతిరిగి జగడాము తెస్తవుగదురా । యిప్పుడెగురుని వెదకి వైరా
గ్యమందవుగదురా । చప్పిడిమాటవదలి మొండివాదాముమాని । యె
ప్పుడునీలో వెలుగుచుండెవా న్నెఱిగి రామ ॥ మధురాము॥

తనువునుజూచి మురయూచువినయమునసతిసుతులను బాంధవులను
నమ్ముకొంటివిగదురా । ఇషణత్రయంబులజెక్కి-మాయనుముఁగుచుంటివి
గదురా । ఘనఘోషమని లంచగొండి మేతమే స్థివిగదురా వినయములు
జూపెకపటజనులతో కూడియుంటివి గదురా । పూనియుజార చోరపను
లలో రుచులజూచి మానభంగమ్మునొంది యీరీతిమెలగుచుంటివి ॥ మ॥

పొట్టాకొరకైకోటిబూటకములు నేర్చి మేలైనవైద్యుడంటివిగదు
రా । నేలైనకోటి భూతదైద్యుడనంటివి గదురా । అటుగాక సర్వభేరం
బులాడు చుంటివిగదురా కటికాదివృత్తి కోటిప్రాణముల జంపితిగదురా ।
హుటక చేలుడొహరి బాటదెలియగ లేక కూటికై చదువులు నేర్చి నీదోఁబలు
గడివితి ॥ మ॥

కల్లుభంగి సారాయి మాదుమలాను ద్రావి । వల్లెరుగనిపాటుబ
డిలివిగదురా । చల్లదనము కల్లుయిచ్చు ననచుజెప్పి పూరితి గదురా ।
వల్లునొప్పులుదీరా వప్పుసారాయనుచు బల్కితిగదురా । చెల్లుభక్తికిని
భంగి వేయవలెనంటివిగదురా । కొల్లగమాదువ తింట మత్తయెక్కు
వొనటంచు । కల్లమాటలేల్లాజెప్పి యెల్లకీడుకుమూలమైతివి ॥ మ॥

రంగనాయకునగులేక । పంగనామాలబెట్టి । దొంగమాట

లాడుచుంటివిగదురా । భంగముజెందని నిర్వికారునిరుగకుంటివిగదురా ।
వంగియు గురుని పాదములు పట్టినేరవు గదురా । శ్రీలింగగురుని దయ
పుల్లాదాస నెరుగవు గదురా । అంగయమునూలనడుమ । సంగమువూడు
జ్ఞుల రంగాయనుసాక్షిభూతు మంగళపదముగోరి॥ మ॥

౪. తత్వము తిక్కెజాతి—ఏకతాళము—శహాన.

హరీ హరినీభజనచేయకుంటవలగతియేమి ॥హరీ॥

అన్నదమ్ములతెడబాయకమునుపె । అలి నిష్కారంబాడక మునుపే । కన్న
కొడుకుదండించకమునుపె । కాయము అలసట తోయకమునుపె ॥హ॥

కర్మబూనుకొని లేవకమునుపె । కంఠధ్వనితప్పించకమునుపె ।
అరుముందరికి వంగకమునుపె । అంగము తలవణకించకమునుపె ॥ హ॥

అప్పులవాండ్రరికట్టకమునుపె । అన్న మొకరుదినిపించకమునుపె ।
దొప్పలోన చెయిగడుగకమునుపె । దోవతిబరువై తోచకమునుపె ॥హ॥

దంతపటుత్వము దప్పకమునుపె । దవడలు లోనికి భోవకమును
పె । చెవులకు మందము దోచకమునుపె । చెడిపోయ్యవలచేరక ము
నుపె ॥హరీ॥

వృద్ధాప్యం ప్రాప్తించకమునుపె । యత్సాహంబులు యడుగక
మునుపె । నేత్రంబులు పొరగప్పకమునుపె । నిర్దయడైకూలించకము
నుపె ॥హరీ॥

ఎల్లలోకములు కల్లయనుచుమరి । శ్రీలిలింగగురు ఆర్యభోధ
చే । కొల్లిపర్యేకట సుబ్బయాఖ్యుడు । అల్లయచలమేసత్యంబనుచును॥

౫. తత్వము-ఆనందభైరవి-అలతాళము.

దేవా బ్రాహ్మణచిన్నదానరా । నన్ను తెలియనివ్వరితరముగాదు
రా॥ దే॥ సాకారరూపమై । సర్వప్రపంచము ప్రాకారముగజేసి ప్రబలు
చుండెదదాన॥ దేవా॥ పంచాక్షరిజపముజేతురా । ప్రణవంపాదు దెల
శి నడకనడతురా । ఫలభాగమునందు పరమార్థరూపమై । నీలాజ్యో
తుల నడుమ వాలలాడుచునుండే॥దేవా॥ రామనామమమూదివూరురా

రాజయోగులు రతినల్పదానరా । ప్రపజహ్యకునుమధ్యస్థిపుటస్తానము
నంను । జపింబుచెపెద్దలచేర్చి రక్షించేటి ॥ దేవా ॥ పంచాభూతములా
త్మగానురా । చిత్తచంచాల చర్యాలు దృంతురా । పంచవింశతితత్వ
భావమతీతమై పంచానలేకను వాలలాడుచునుండె ॥ దేవా ॥ వడ్డ్యక్రిము
లనడుమయుండురా । హంసతంతెరూపకముగ నడిపెరా యెనసి డెబ్బని
రెండు వేలనాడులయందు । పనిబూని సోహము పంపిణిగాజేసేటి ॥ దే॥
సంచవన్నెల కొలనలోపలానేను । పట్టిజలకము లాడుచుండురా । కుం
డలీకిని నడుమ కొండలిభములోన మండలాత్రయమునుండి బయలును
జూపె ॥ దేవా ॥ ధరలోనా శావల్యాపురములో లింగగురుని జపమున
దేరుచుండురా మలిన రహితమైన మగువ జోగిపట్టె రంగమాంబను
బోచు రాజీలలామను ॥ దేవా ॥

౬ కీర్తన. శుద్ధకాంభోజిరాగము ఆటతాళము.

భర్త దైవంబనుచు నెంచి అత్తమామల సేవజేసి పసిమొలచినదాడది
పెత్తనమునకై అత్తమామలు చచ్చుటేమరి మంచిదనుచు యిక భర్త
మోలనియెంచి విటునిపోకుగోరెదె గాడిది ॥ భర్త ॥ పగయుబూనక
దిగులుజెందక వగలునెరుగక తగవుగానని దాడది ॥ వగలుమాటలుకలి
గియెంతో దిగులుజెందుచు తగవులాడుచు పగయుబూనెదె గాడిది ।
అన్నవస్త్రముజరుగకుండినవున్న సంగతి నెరిగి మెల్లగజరుపుకున్నదిఆడది ॥
కన్నులారగజేసినాపాలగలిగిన దయ్యమితడని యెన్నోవిధముల పజల
కల్లర దెల్పుచుండెదె గాడిది ॥ భర్త ॥ ధనంగలిగిన తనగుణంబులు
ఘనముకొరకై దానధర్మంబెరిగినడిచేదాడది । ధనమడంబున బీదజన
ముల తృంచిపల్కి పిన్న పెద్దల కనులు నెరుగకయున్నదె అదిగాడిది ॥ భ॥
అరిగి పొరుగుూరురాకయుండిన పాణినాధునికొరకు నిరతం దారిజూచే
దాడది ॥ ఊరువెలుపటికంపి విభుని రారపోయెను మగడటం చిటకాండ్ర
కూడెదెగాడిది ॥ జారచోరులజాడలెత్తక హరిదాసులనుగనివందనంబిడు
అపెపుడమిలోఅడది జారచోరత్వంబెచేయుచు జారచోరులువారువీరని
వల్లుచుండెదె గాడిది ॥ భర్త ॥ చక్కదనములుబుద్ధిమంచియుయెక్కు
వైనాదాన ననుచును చెప్పుకొననదె ఆడది ॥ చక్కదనములు యెంచికొ

నుచుపోకుడేయుచుకులికి అల్లచెరోతయనుచుయోచిగుసగుసలాడుచుం
డెదెగాడిది || భర్త || వల్లకాటికిచేరెగటములు యెల్లకాలము బ్రతుకభో
మని భృథమునిల్పి పల్కుచున్నదె ఆడది || వల్లివల్లక మగనిదిట్టుచు
యెల్లకాలము యిట్టిపోడు వల్లనని గట్టిగను బల్కి నూతికేగెదె గాడిది ||
భర్త || బుధులు పెద్దలువచ్చినారని జనులు చెప్పుగానువిని హృదయ
మానందంబు నొందేదాడది || మదముపెచ్చి కొవ్వకట్టి జ్ఞానులట
పెద్దలటయని నవ్వులు హేలనముచేయుచు తిరిగిచెప్పెదిగాడిది || భర్త ||
లింగగురునీరహశ్యము తన ప్రాణవాధుడుయోగి తనకుదెల్పుచున్నదె
ఆడది || భ || దొంగమాటలు యీ యర్రంశెట్టిపుల్లాదాసని యని
అంగడి బేరంబు కీరిగ గోలజేసెచెగాడిది || భర్త ||

2 కీర్తన. బేహగ్ రాగము. ఆదితాళము.

చెడిపోతావులే భడవతుత్తేరిలవిడికి నీవు || చెడిపోతావులే || చెడిపోక
లుచ్చామనసా కరివరదుని కనుగొనిదెన బూడిచెలోనబారలె ఛీ మురికి
గాడిదెనీవు || చెడిపో ||

నిందెలుయెప్పుడు పెద్దలందరిని జేసెదావు అందుయెట్టివారలైన యుం
దురని యెరుగలేవు సుందరాంగుడయిన గోవిందుని చెరితంబుబ్రహ్మ
నందముగవినకనీవు పండివలె లడ్డలసుకు తిందామన్న జోలెకాని హ
రిని కందామని యెరుగవుమాధనీవు || చెడిపోతావులే || మొద్దువలె
నీవుపెరిగి సద్రియేడి నిత్యతని ఆత్మశుద్ధి యెరుగలేక యెరుక గద్దెవలెను
బయిసీడి శుద్ధులు చెప్పుచునీ వద్దనున్నవానినెరుగకబల్ గద్దరించిపల్కి
పరుతో పెద్దమోడియెద్దవలెను దినములుగడపుచు గాశెద్దా చెడితివి
లుగ్దా || చెడిపోతావులే || వ్రుణువతుమనసమాయ అంటియంటనియట్లు
ల ముందు అంటనివిధమ్ము పెద్దలిడిగో చెప్పినారు తామరంటచు నీటిని
కుమ్మరంటడు మిరదయు బూడిదంటడు గచ్చకాయపక్కంటడు చింతి
పండుడిక మాటదాకాశమనిట్లందరు బుధులందరు అట్లుండెవారెఘను
లులేక || చెడి || రండనీవు దుడుకులాను మెండుగజేయుచు నీ వ్రుండె
కొంపమర్మమందుండె సూత్రమెరుగక పండుడు స్త్రీసంగమెరుగ కుం
డినివిధంబునీ వ్రుండెదావు లింగగురుని నేరువున కొండబలములోన
చేరియుండె బయలుసంసుండి మిరియాల వెలుగొండదాస యెరుగ

శ్రీ రాజయోగాంతరప్రబోధిని.
కుంఠ । చెడిపోతావులే ।

7

౮ తత్వము. ఏకతాళము సావేరి రాగము.

బలె బలె గురుకరుణజూడగా బట్టబయలుగానున్నదిరా చరాచరం
బుల తలంపులేకను చరించకను తానున్నదిరా ॥ బలె ॥ అష్టాక్షరి యా
మంత్రీములోపల అనుభవమును గనుగొన్నదిరా । అష్టప్రకృతులును
అష్టమదములును అణచితాను బయలైనదిరా ॥ బలె ॥ ఆరుచక్రముల
కాధారంబై హంసోహంబును గన్నదిరా । అరమరలేకను యిరవైవక
వెయ్యారునూరు హంసైనదిరా ॥ బలె ॥ అండసిండ్బ్రంహ్మాండములను
గని ఖండములేకను యున్నదిరా । కుండలినడుమను యుండు జ్యోతిని
దండిగాను గనుగొన్నదిరా ॥ బలె ॥ తత్వమశాది మహావాక్యముల
తారకబ్రహ్మబైనదిరా । తత్పదత్వోపదహసి పదములలో తస్మయము
నుతానైనదిరా ॥ బలె ॥ పంచభూతముల పద్ధతినెరుగక పట్టువిడుపు
లేకున్నదిరా । వంచనలేకను గురువుల హృదయము వాలలాడుచునే
యున్నదిరా ॥ బలె ॥ పెరుగక విరుగక తరుగక మొరుగక అరుగక నం
తట నున్నదిరా హరిహరాదులకు నలవిగాక గురుకరుణచేతగనుగొన్న
దిరా ॥ బలె ॥ వుత్తది బయలనె ద్వాదశాక్షరి వ్రాహ్మణ తా గనుగొన్న
దిరా । చిత్తములోపల బోడశాక్షరి ఛి ఛీ తలపకుమన్నదిరా ॥ బలె ॥
ధరణిలోను శావల్యపుష్పములోదాసజనుల పరియింతురురా । దోషరహితు
డగు లింగగురుని హృదయాసమునను నివాసమురా ॥ పంచదశాక్షరీ!
పద్ధతిచెలిసితే పరమపదము బైలైనదిరా । ఆమరుగచెలసి గుమ్మళ్ళను
బృహ్య గురుచూచెనచే బయ్యలైనదిరా । బలె ॥

౯ తత్వము. ఆనందభైరవి ఆటతాళము.

ఓరివినరామూహ సుసారిమాయను విడరా । ఓరి ॥ యేకుకతో
హంసోహము జూడచెలసి కుడియడమనాడు హంసాలనుబట్టికూడ
లేవదేమిసేతు ॥వోరి॥ చక్కనివాడనికుల్లకు నీలోననీవు యెక్కువ
తోభ్రమలు జెండకూ । ఒక్కరెప్పుచాటులోన చిక్కెదవు యముని
సేత రక్తి-సిమాటలుమాని నిక్కమునామాటనమ్ము ॥వోరి॥ కొంచప
గుణమూల జొరలుచు పంచేంద్రియముల మించిపరుగులును జారుచు
వంచనసేయక నీవు ముచిగురునిపంచజేరి సుచితములు తృంచుటకును
మంచి తోగివదియెచూడు ॥వోరి॥ చింతలతోటనితెలియరా చూడగా

దీనివింతల పుట్టిల్లుగానరా సంతకూటమానుదీని యంతని చెప్పుదునీకు
కాంతలును పురుషులును గలయుటకు మూలగట్టు ॥ వోరి ॥ వన్నచిన్నె
లన్నిమానరా దేహము జూడయన్నటికి నమ్మరాదురా అన్నవినరతిన్న
గానువన్నెలన్నియుమీరి వున్నయాత్మదెలసినివువిన్నకన్నదినున్న జేయు
వోరి ॥ సాదన రహితముజూడరా అష్టాంగయోగ బోధలను జక్కబో
కురా వాదభేదమేమిలేని సాదుజనులుచెంతజేరి బోధమాపమైనయాత్మ
సాదన జేయరానిపు ॥ వోరి ॥ మిన్నుమన్ను సున్నజేయరా మా లింగ
గురుడు కన్నబోధ యెన్నిచూడరా మన్న నాతో తన్నెకంటిరామలింగం
దాసువేడు వున్నడ పరిపూర్ణమందు నిన్ననే తెరదీసినపుడు ॥ వోరి ॥

౧౦. తత్వము. నాదనానుక్రియ, ఆటతాళము.

ఓన్నమశివాయారక్షరముల తొట్టారంభమాయెనే వ్రయ్యలో
రక్షకుడు చిన్మయుడు ఆ తొట్టిలోపల తానూగుచున్నదే వ్రయ్యలో
ఓన ॥ పంచాక్షరిదొట్టి ప్రభలిచిచూచితే ఆటలాడేతొట్టివ్రయ్యలో
శివాఆటలాడేతొట్టి వ్రయ్యలో ॥ పంచాక్షరిచట్టు పంచబ్రహ్మలపట్టు
పంచభూతాత్ములేవ్రయ్యలో ॥ ఓనమ ॥ మన్నునీరును అగ్ని వాయువు
తో నాలుగుకోళ్లుగా విచిరే వ్రయ్యలో శివా కోళ్లుగా విచిరే వ్రయ్య
లో అష్టదిక్కులువెలుగు సృష్టిలోయెనిమిది కోళ్లుపట్టెలుజాపిరుయ్య
లో ॥ ఓనమ ॥ నులక యిరవైఅయిదు బారల తొట్టికి మనసుతో నల్లిరే
వ్రయ్యలో శివా మనసుతో నల్లిరే వ్రయ్యలో యెరుపు తెల్లును
నల్పు పసిడివన్నెలుగూర్చి పరుపులే పరిచిరే వ్రయ్యలో ॥ వోన్నమ ॥
అండపిండమురెండు ఆ తట్టు యీ తట్టు దిండ్లుగావిచిరే వ్రయ్యలో
శివా దిండ్లుగావిచిరే వ్రయ్యలో రేయుబగలునురెండు స్థాభములుగా
జేసి బయలు దూలమె త్తిరుయ్యలో ॥ ఓన్నమ ॥ అశ్వేసనిశ్వేసత్రాళ్లు
రెండుగజేసి తొట్టి నిలగట్టిరే వ్రయ్యలో శివా తొట్టి నిలగట్టిరే
వ్రయ్యలో పంచకస్యలగూడి పంచవేదము చదివి తొట్టిన
బట్టాచిరే వ్రయ్యలో ॥ ఓన్నమ ॥ అధారస్వాదిక్ష్ట మణిపూర్వ చక్ర
మున ఆతట్టుకూగెనేవ్రయ్యలో శివా ఆతట్టుకూగెనే వ్రయ్యలో అన
హతవిశుద్ధ ఆజ్ఞేయచక్రమునకీ తట్టుకూగెనే వ్రయ్యలో ॥ ఓన్నమ ॥

సత్తుచిత్తులురెండు సవరసముజేసికొని లోచూపుజూచిరె వుయ్యాలో శివా లోచూపుజూచిరె వుయ్యాలో లోచూపు వెలిచూపు జగమెల్ల తనచూపు జ్యోతియైవెలగునె వుయ్యాలో ॥ ఓన్నమ ॥ యిరవై ఒకవెయ్యా ఆరునూరు పౌసయిరువుగనిశించరే వుయ్యాలో శివాయిరువుగనిశించరే వుయ్యాలో యిరుగు తరుగులేక యిరుగడలయందుండు యిది బ్రహ్మ పదమనరేవుయ్యాలో ॥ ఓన్నమ ॥ సృష్టిలోజనులకు యిష్టలింగాగురుని గుట్టుదెల్పినదిదెవుయ్యాలో శివా గుట్టుదెల్పినదిదె వుయ్యాలో గుట్టు దెలసి గంజి యల్లమందదాసు పరముజెందినదిదె వుయ్యాలో ॥ ఓన్నమ ॥

౧౧ తత్వము ఆట ముఖారి.

గురిజూచి గురునమ్మి గురిజేత మనసా సద్గురుకన్నదైవంబులేడే వో మనుసా ॥ గురుజూచి ॥ చెడుగుణంబులజిక్కి చెడిపోకేమనసా చేరి సద్గురుని సేవించాలెమనసా ॥ గురిజూచి ॥ యితరసరులమాటల్ వినబోక మనుసా వింటేను నీకెంత మోసమెమనుసా ॥ గురిజూచి ॥ ఈడ పింగళ నాళ్ళుజాడగనె మనుసా కూడికుంభకమందు చేతుండె మనుసా ॥ గురి ॥ మఠాదుయేరులుగడిచె జాడగనెమనుసా యేడుమేడలుదాటే విధము గనుమనుసా ॥ గురి ॥ రంగాదాసునివాక్యం అంగూగమనుసా వొంగి లింగాగురుని పొడగనె మనుసా ॥ గురి ॥

౧౨ తత్వము. హిందూస్తానికాఫీ ఏకతాళము.

ఎంతోమంచిగురుడు మాకు యిప్పుడే దొరికెనే చంతాకురమ్మని మా చింతాబాపెనే ॥ ఎం ॥ మాయవాదులతో పొందుమానుమనినే దే హము అస్తిరమని వెలియపరచెనే ॥ ఎం ॥ కామకోధమూల నెల్ల కాల్చుమననే బాములనే పాపమూల పారదోలెనే ॥ ఎం ॥ పంచాక్షరిమంత్రమును పాడుచెల్పెనే సంచితములు దృఢంచూసని సరణిదెల్పెనే ॥ ఎం ॥ శోత్రనేత్రనాశికములు మూయుమననే సూత్రమైనా నాదమును సూటిపరిచెనే ॥ ఎం ॥ రేచకము వూరకము సూచనిచ్చెనే కాశిగంగ యమునతావు గలయజూపెనే ॥ ఎం ॥ కుడియడమ తిరుగునాడుల కుది యబ్బెనే కదలక మనుసుంచామని క్రమముచెల్పెనే ॥ ఎం ॥ అండపిండ బ్రహ్మాండంబుల అరలుదీసెనే కుండలి మధ్యమున జ్యోతినుండచూ

పెనే॥ ఏం॥ సోహమనభావము బహుసోద్యమననే సాలసి పవనుడుండె
తాపుస్వప్తపరచెనే॥ ఎం॥ పదిరెండుమాత్రల మందుపట్టజెప్పనే పదిహే
రు అక్షరమూల బయలువరచెనే ॥ ఎం ॥ పంచదశాక్షరి బహుమంది
దననే మంచీనదురితాములకు దృంచుననెనే॥ ఎం॥ ధరణిలో శావల్య
పుర నివాసుడనెనే మదిని లింగగురుని నెపుడు మరువక నేనే॥ ఎంతో ॥
సవిశేషప్రసాదముల సరణిచెప్పినే భువిలో నరసాంబయిక పుట్టడనెనే
ఎంతో॥

౧౩ తత్వము దిలొబరి ఏకతాళము.

పలుక వేమిరామచంద్ర పంథమేలరా! పండువెన్నెల బయలులో
నన్నుండజేయరా ॥ పలు ॥ పంచముద్రలసాదనముల ఫలముయేమిరా ।
పరమపదవిజేరుటకునూ బాటదెల్పరా । పలు ॥ కుడియడమ తిరుగు
నాడులకుదిరికేమిరా యడతెగనిబ్రహ్మమనేదేదో తెల్పరా॥ పలు ॥ కా
టుకపక్షులరెంటిసూటిదెల్పరా । కోటలన్ని దాటుటకునూ బాటదెల్పరా
॥ పలు॥ అష్టదశములలోనయుండు నిష్టయేమిరా । అట్టిసద్గురు జేరుటకును
గుట్టుదెల్పరా ॥ పలు॥ హయంబ్రహ్మమనే భావమందజేయరా॥ స్వయ
ములేదు చూడటకును సోద్యమేమిరా॥ పలు ॥ మూలములేట్టియొక
ముడినిదెంచరా॥ యాలభ్యమనుద్యుచివేసేదేదో తెల్పరా॥ పలు॥ మరణ
జననమూలులేవి మరుగుదెల్పరా । మనమునందు లింగగురుని మరువ
జాలరా॥ పలు॥ ధరణిలో శావల్య పురమునందుయుండరా । కరుణతో
శీలమెల్లమంద కాంక్షదీగరా ॥ పలు ॥

౧౪ తత్వము నాదనామక్రియ చతురశ్రబాతలఘువు.

ఒక్కడేబ్రహ్మబెక్కులేదిక దిక్కులుచూడకు వలేవరే ।

చక్కనిగురువరు పాదముగవి యీ సవరసమెరగరవలేవరే ॥ ౧ ॥

మక్కువతోడుతహంసరాయుని చక్కగదెలియరవలేవరే ।

కుక్కలకూతలువినకను నెప్పుడు గురి జెందకురావలేవరే ॥ ౨ ॥

పంచభూతములు పంచవికారము పదిలపరచరావలేవరే ।

మించినదురితములన్నిటిసీపు తృంచివేయరా వలేవరే ॥ ౩ ॥

యిసువైవక వెయ్యారునురు హుసిరువునుగనరా వలేవరే ।

యిరుగుతెరుగులేనట్టిబ్రహ్మము యిదుగోచూడరవశేవరే॥ బ॥

అష్టమదములవీడిన బ్రహ్మశ్రీష్టులగూడర వశేవరే ।

ద్విష్టిలోవలదివ్యలింగని నిష్ఠతోజూడర వశేవరే ॥ బ॥

పంచవింశతి తత్వములన్నిట యెంచిత్పంచరావశేవరే !

పొంచిపొంచినద్గురునివల్ల యీ పోబడిగనరా వశేవరే ॥

భయమువిడచియు నిర్గుణతత్వము జాటదెలియరా వశేవరే!

వ్రాయముజేసి యీమాయనుదృంచే రహస్యోబిదిరా వశేవరే ॥ బ॥

వప్సెను ద్వాదశశివైపుచెలసి యిదియెప్పుడుమరువకు వశేవరే ।

తప్పకపోడశి లింగగురునిచే దరికిఁజిమ్మర వశేవరే ॥ బ॥

కలతోసరియనె పంచదశాక్షరి క్రయముచెలియరా వశేవరే ।

వుల్లమందు శీలమెల్లమంద యీ యుక్తివిగనెరావరెవరె ॥ ఒక్క॥

౧౧ తత్వము దేశీయముఖారి ఆటతాళము.

ఎంతజెప్పినవివవె మనసనీవు అంతరాత్మునీగనవే ఎంతజెప్పినవివవు
యేమిసేయుదునిన్ను చింతలన్నియుమాని శ్రీగురుచెంతనను జేయండ
మనుసా॥ఎ॥ చరమక్షరములీడవె మానసపూర్వపరము లేదోకనవె!
హరిహరబ్రహ్మల కందశక్యముగాని పరుగుచెలసును బ్రహ్మవేత్తమరు
నకను సేవించెమనసా॥ఎ॥ సందేహములువిడవె మానసనీయందు
యాత్మునిగానవే అందుయిండనరాక పొందశక్యముగాక సందుగొందు
లు నిండియుండెడి సమరసాత్ముని గనవేమనుసా ॥ఎ॥ యిదిగో
ద్వాదశశికనవె మానస పరిపూర్ణమదుగో చూడవే వనలక లింగగురు
మదినిసెప్పుడుమరువ తగమపోడిసియనుచు జెప్పినదానిని గురైరుగు
మనుసా ॥ఎ॥ కల్లయాని పాలియవేమానస జగమెల్లయిట్టిచెగానవె
వుల్లమందుశీలమెల్ల మందదాసు! మల్లిచూడకు పంచదశీయనె మర్మ
ముచు గనుగొనవెమనసా॥ ఎంత!

౧౬ తత్వము నిలాంబరి ఆటతాళము.

దశవింద్రియములార ధాత్రీలోసద్గురుని దరిజేరగతిగాంచరె! మీరు
వశముజేసుకమదిని వంచి షడ్వర్గములదృంచి యాత్మనుగాంచరె॥ దశ ॥
పంచభూతమలాత్మ పద్ధతిని చెలశికోని సంచితంబులు దృఢచరె మీరు

పంచవింశతితత్వభావమందున నిలచి పరతత్వమును గాంచరే । ద ॥
 చత్తుచిత్తులరెంటి సవరసముదెలశికిని నిత్యయాత్మునిగాంచరే మీరు
 వత్తిలేనిజ్యోతివైకరిని దెలశికిని వటపాతునిటుగాంచరే ॥ ద ॥ నవ
 ద్వారపురములో నాడుప్రాణనిజూచి నాటకుండితడనరే । మీరునాగ
 కూర్మ కృకురనాడులను గనిశించి నడినాభ్యమునజూడరే ॥ ద ॥
 గంగయమునుల నడుమబంగారుమేడలో అంగనామణిగాంచరే మీరు
 మంగళపద్మమైన ముడపంబునుజేరి మగువతో గూడుండరే ॥ ద ॥
 తప్పెనుద్వాదశినైపుదెలశిమదిని యెప్పుడుస్తుతింబుంచరే మీరు తప్పక
 నుషోడశిని దరికిడిమ్మెరుకను తగదని విరశించరే ॥ ద ॥ సృష్టిలో శావ
 ల్యపురమునను లింగగురుసూచనిదియనినమ్మరే మీరు ధరలోనుచంద్ర
 గిరి పాపయాఘ్యనిభోచు దైవంబు యితడనరే ॥ ద ॥

౧౭. కీర్తన ఆనందధైరవి ఆట.

కాళ్లుజేసిన తప్పుచెప్పరా యీకాయముగనినాడి ద్విప్పార కమల
 లోచన యిట్టిఖర్మబంధముద్రుంచి బామూలుబాపర భక్తజనార్దన ॥ కా ॥
 స్తూలదేహము సృష్టిదప్పెరా చాలఘోరములెల్లాపెగప్పెరా లాలితం
 బుగ యిట్టిభారములెడబాపె కారకభర్తావని చాలగనమ్మితే ॥ కా ॥
 మూలములెనియూదాయరా యీజ్వాలమునకునోర్వజలరా పలలోచ
 న యీ పాపములనుబాపి కాపాడిరక్షించు కమలాదళక్షణ ॥ కాళ్లు ॥
 పంచేంద్రియములుపాలించరా । చాలయించితత్వములు సోదించరా ।
 సంచితంబులుమాన్ని నారసనయనన న్నంచక సద్గతియేదో చూపవడేర
 కాళ్లు ॥ సందేహములు దీపనేటికి మాలింగగురుని భక్తకోటికి అందు
 యిందనరాక యెందజూచిన పాలుపొందసూదిమోప సందులేనాత్మచే
 కాళ్లు ॥ కామజనక నన్నుగావరా కావూరి జేరయ్యాఘ్యభోవరా ॥
 ధరలోవయ్యకంటి ధాముడవైవచ్చి పరగనిరనై యానోభావమందుం
 చరా ॥ కాళ్లు ॥

౧౮ కీర్తన. నీలాంబరి ఏకతాళము.

రామనామము మహాసము గోలుటాకురహస్యముగనరాద వో
 మనుషానీవు ఘోరసంసారము వారధిలో మునిగితేలుట మేలఁబో

మనుసా || రా || యిల్లుచాకిరినాది యిల్లాలునాదనుచు యాలభ్రమసితి
వెర్రివో మనుసా || కాయమస్తిరమని కానకతిరిగేవు కడతేరుటేలాగె
వో మనుసా || రామ || చుట్టుకోటలుగట్టి నమమ డాబాల్దీచ్చి నమ్మిబ
హు దిరిగేవెవో మనుసా | సామ్యశిల్లివ్యాధిగ్రమ్మివచ్చినయపుడు సా
మ్మ సీదెట్లానె వోమనుసా || రా || కామాదులనుబెంచి కాంతలతో
కన్నుగానక తిరిగేవెవో మనుసా | కాట్లగుణముల యముని పోట్లాచే
చిక్కియు కష్టపడుటమేలావోమనుసా మురుగిడి గొలుసులు ముత్యాల
నొకట్లు ముద్దుటుంగరాలు వోమనుసా || ముంచినచ్చివ్యాధి మూ
లమంచములోన ముట్టనెవ్వరురాదె వోమనుసా || రా || విత్త మార్జన
చేసి తినక అర్థులకివక తిత్తిలోదాచేనెవో మనుసా || రా ||
తిప్పలున్నవిముందు యెప్పుడో యేవేల్లోచెప్పకపోయెనె వోమనుసా ||
రా || గొప్పలంచముదిని కోరటులోబహు తప్పుసాక్షముబల్కివోమనుసా
తప్పుకయముపొచ్చి ఖండించి కత్తుల చెండివేసునుగదె వో మనుసా
రా | తనయులు చుట్టాలు తనవారుయనినమ్మి తలపోయక వెర్రివో
మనుసా || తనపునిడిచినవేళ సమయంపులోపల తనమెటరాదెచె వో
మనుసా || రా || సృష్టిలో శావల్యపురమున గనులింగగురుని జేరగరాద
వో మనుసా | నీవు అనుకూలమైన గురూపదేశ యోగమభ్యశించ
రాదా వో మనుసా || రా || నష్టములేనాత్మ నందిరాజుతోట నారా
యణుని జేరె వో మనుసా కిష్టములెడబాపి కందుల తిరుపతిదాసుని
రక్షించువో మనుసా || రా ||

౧౯ తత్వము. నాదనామక్రియ ఏకతాళము.

అరూపమైన యక్షుల ప్రపంచము నిరూపమైనదిచూడుడి స్వరూప
మనియెటి సూత్రదారియై సోద్యముగున్నది గనుడి || అరూ ||
అకార వుకార మకారములచే నమరియున్నదని చూడుడి వికారమనియ
టవిల్లు కట్టుకొని విస్తరించినది గనుడి || అరూ ||
అరవైనాలుగుకుశ్యనాశ్యతోఅటాడుటయదిచూడుడియరవైనైయెదిటస్తూల
శరీరముయిమ్మైయున్నది గనుడి || అరూ || ఈపింగళసుషుమ్న నాశ్వంబీ
డినడుమనాజూడుడి వింతగాను యీ నలభాగమున ఈశ్వరుడున్నడు

గనుడి || ఆరూ || పంచవన్నెల పద్మములోరెండు ప్రమేదలున్నవని చూడుడి ప్రత్యగాత్మయనేచమురున జ్యోతితై ప్రభలుచున్నవనిగనుడి ఆరూ || తాడుకోలలేకుండే పెరుకను జాడదల్పె నదిచూడుడి జోడులేక మాలింగగురుడు యిల జోలిబొందడది గనుడి || ఆరూ ||

౨౦ కీర్తన ముఖారి ఆట.

యింతిరో యినుమెళ్ళ యీ భావన్నారాయణాంతర్య మేమందును తెలియగరాదు అంతారంగమునందును కాంతాలు పురుషులు సంతోష మందుచూ వింతగనటియింతురింటె మిక్కిలిలేదు మంతనంబుననమ్మ కనుగురు చుతజేరియునుతుల నచ్చిన అంతలోభవజలధిదాటే అంతమార్గముకనులగనడగు || యింతి || సంతకూటమునంతి సంతారములు జేసి పంతమాడుచుచుందురు యీ జనులెల్లా తంతూలుబడుచుందురు యంత వారునుబలవత్తులైయన్నారు కొంతకాలములో ప్రాణాంతముగొందును దింతమాత్రము తెలియకను దానగతమత్తులై యుందురిటు వేదాంత వేత్తల చెంతజేరిన చింతలేనిపదవిగాంతురు || యింతిరో || మనుజ మాతులుసర్వమును కాక్షించియు మరలకనికానకనున్నారు తనువులుబామ్యేనని తెలియలేకున్నారు అనుమానస్పదమైన తినువికారముల జే బెనగొని మదిస్వమునుమరచియున్నారు రని భావన్నారాయణుని మదినునిచి సద్గురుగణనడసియు అనుదినంబాయాత్మమయను మనముననుపొడగాంచవలయును || యింతిరో || యిలలోను యీ భావములు చెల్పెఘనులెవరు గలరాని నెతకాగను వెలసెను విగయూర్ములరూపమునదోపగను వెలలేసి గురుదీక్ష గల్గిసినిచాగ తులలేనిపదవిని చరియింపకనుదెల్పె శోలిభవబుడచీయు సుకృతము ఫలితముగ సంభావ్యమయ్యెను తెలియగగోపయ్యదాసుని చలనతత్త్వమురహితమాయెను || యింతిరో ||

౨౧ తత్త్వము నాదనామక్రియ ఏకత ధము.

కలకాలము యుగములాయె కపటజనులు ప్రభలుపైరి తల్లిపిల్లలకు తగువులాయ ధర్మమైతే లేకపోయె వల్లలేని నించెలాయను వారంగ థామ వావివరస వరదపోయెను || కలా || ముచ్చిదైవతములయములాయ

కొంచపగుళ్ళుగొప్పలాయ కొడుకుతండ్రినిగొట్టుటాయ లంచగాండ్రరా
ణువాయ రాజనీతిలేకపోయె మించినచేటికిమేరలాయను వోరంగధామ
గురువుకుజెప్పి శిష్యుడాయ కులముయెక్కువతక్కువలాయ పెద్దలని
తెలియరాయె పెండ్లముతో చుట్టరికమాయ మించినచేటికి మేరలాయను
వోరంగధామ । నుష్టగుణములీడరాయ దురితమందుజేరుటాయ బ్రహ్మ
పదవిజెందరాయ లింగగురునిజేరరాయ మించినచేటికి మేరలాయను
వోరంగధామ ॥ బాధలన్నీనీడరాయ బయలుయందు జేరుటాయ
దోసపాటి నాగలింగ నాదలయముజేరుటాయ మించినచేటికి మేరలాయ
ను వోరంగధామ ।

అత్యము నాదనామక్రియ ఆట.

చూచేవారికి యిక్కడనున్నది సుందరమైనదె మాపూరు
సంధిదెలియని పండుమానవుల కందరానిదె మాపూరు ॥ చూ ॥
అండపిండబ్రహ్మాండమధ్యమున నిండియున్నదె మాపూరు ।
అండబాయకను దండితేజములో కుండలిగలిగిందెమాపూరు ॥ చూ ॥
చుట్టుకోటల నట్లనడుమరు కొట్టిపిగిలిగిందె మాపూరు ।
కొట్టిడిలోపల కోమలిదెలసితె బట్టబయలురా మాపూరు ॥ చూ ॥
సురులుమునులు ఘనచూర్యదంగులు చుట్టుకయున్నదిమాపూరు ।
అట్టెసోహమనె అనుభవముదెలసితెహరిహరులున్నది మాపూరు ॥ చూ ॥
రామనామము నమ్మినవారికి యిమ్ముయియున్నది మాపూరు ।
రామనామము నమ్మనివారికి రొమ్మునగాలమె మాపూరు ॥ చూ ॥
వచ్చేనారికి మాపూరె శరమిచ్చేనన్నది మాపూరు ॥
కోటిలో నీపగ్గిభు నీటుగదెలసితె కూటమిగలిగిందె మాపూరు ।
కూటమిపైనా లింగగురుని మదికోరిధించిందె మాపూరు ॥ చూ ॥

తత్యము ఆనందప్రైరవి ఏకతాత్యము.

అత్య కీర్తన భక్తిమార్గం లింగదాసుగారు చెప్పినది.

రామయ్యనామనవి వినరాదా రఘురామా నామనవి వినరాదా ॥
రామారవికులసోమా జగదభిరామా తారికనామాప్రభోహరి ॥ రా॥
మీరు సద్భక్తితో జోహారు చే శరణన్నవేరు జేసేటివారుకారు దేవర

వారు || రామయ్య || ఇట్ల నీవినిపిననట్ల వున్నావునాపట్ల హా హా హా
 నీమదెల్లగరుగునయ్యా || రామయ్య || చాలు యింతట బహుమేలుశీఘ్రముగా
 మమ్మేలు నీ పాదసేవచాలు వరహాలు చాలు || రామయ్య ||
 పట్టిమిమ్ముల అరికట్టి మీకొక్క-యాజ్ఞపెట్టి సాధింపకున్న నట్టివాడన
 వయ్య || రామయ్య || వింతగగోరి బలవంతు డవనిజేరి సంతలోగాచి
 బోవు పంతుడిచిహరి || రామయ్య || హల్యా సంతక్షణ కొసల్యా నం
 దనధర శావల్యాపుర విహారకల్యానగుణ శీతా || రామయ్య ||

అర మంగళహారతి ఆనందభైరవి ఆట.

అంగనమణులార పొంగూచుగురునకు మంగళారతు లివ్వరే ||

భంగముగాని సంగతి గనుగొనరే || అంగ || పంచాభూతములారత్న
 పద్ధతిగనుగొని సంచితులుబుచ్చించరే మంచనలేని మందిమార్గము దె
 లియరే || అంగా || ఆరుచక్రములకు ఆధారముగనడిచె హంసోహము
 నుదెలియరే రవి సోహముల రయముచోటును గానరే || అంగా ||
 తారకమంత్రము కీలుదెలుసుకొని తత్వమూలముదెలియరే సత్తుచిత్తు సవ
 రసమును గానరే || అంగా || అండాపిండములకు ఆధారముగనుండె
 కుండలిగనుగొనరే అందుననుండు దండిశ్శోభిని దెలియరే || అంగా ||
 అష్టామదమునీడి ద్విస్త్రిలోపలనున్న దివ్యలింగనిజాడరే స్వప్తముగాను
 స్వప్తో గనుగొనరే || అంగా || నట్టిదిజగముని బట్టబయలునుగని దిట్టా
 ముగనుదెలియరే దీనందెరుక పుట్టలేదని నమ్మరే || అంగా || సృష్టిలో
 శావల్యాపురమున లింగగురు గుట్టగట్టిగదెలియరే స్వప్తములేని గట్టిమూ
 త్మను గానరే || అంగా ||

అగ్ర తత్వము నీలాంబరి ఏకతాళము.

అదిగో శ్రీకల్యాణవాసము ఆత్మకమలమునందె నివాసము పుడత
 మాసోజ్ఞోతి ఓంకార పీటమున పొదిలేటి చిద్బిందు పొంచుపరచినవారి
 కదిగో || శ్రీ || మూడుశాయలుగల అండము ముగ్గురు మూర్తుల కది
 స్తాన గుండము ఈడాపింగళమధ్యనాడు శుషుమ్న మందాడేటి హంసను
 జోడుబాయనివారి కదిగో || శ్రీ || రెండురేకుల తమ్మిసంధూన మధ్య
 నుండేటిమణి దానిపొందూన కుండలికిని నడుమ కొండాలిళములోన

మండాలత్రయమున ఖండమైనజ్యోతిః || అదిగో || కరతలమున యిష్టలింగమతా కంతమమరగట్టినవాడే జంగమూ స్థిరముగాగురుపాద తీర్థప్రసాదములు పరితృప్తిసేంది బ్రహ్మాంగన్నవారికి || అదిగో || ఘంటారవము వినకుంటాను మా లింగగురునిగనగొంటాను మింటావేయు దళములమండపంబులోన జంటాము జ్వరైకనంటి చూచినవారికదిగో || శ్రీ ||

౨౬. తత్వము కల్యాణి ఏకతాళము.

చూడఁకె కాయాపురి చూడగసోద్యామాయె వక్కటెవృక్షమాయె లెక్కకు మిక్కిలాయె || చూడ || ఆర్దురు ఆటకాండ్లు ముగ్గురు మూటాదార్లు వక్కమనుభేదారు చెప్పుక లేచిపోయె || చూడ || తాంబూరతీగె పోయె తాళముపగిలిపోయె మద్దెలవోడుబోయె మర్యాదలేకపోయె చూడ || తిత్తియు చినిగిపోయె పిట్టయులేచిపోయె ఆడేదిలలిగిపోయె అందరు నవ్విపోయె || చూ || ధరణిలోశావల్పుర దాసుడు లింగగురు చెప్పటనిజమాయె చెప్పలువట్టిదాయె || చూ ||

పశ్చిమ్ — సద్గురుస్వామి వినుకొండతాలూకా వీవూరు పురంబున మరము స్థాపించియుండెను. అందు శ్రీ శ్రీ శ్రీ గోపాలుని అజ్ఞయ్యగారు ఐక్యమును గాంచిరని వింటిమిగాని మరల శ్రీ జొన్నాభట్ల స్వయం బ్రహ్మానంద స్వామిలవారిదిని నాడుక గల్గెను నెందువలన.

ఉ — శిష్యా ఆమతము క్రీమదాశ్వేల నియోగులలో కీర్తివరులును శాస్త్రజ్ఞులును సాధుపూజా దురంధరులును భక్తజన కల్పవృక్షములును నగు శ్రీశ్రీ శ్రీగోపాలుని అజ్ఞయ్యగారున్న వారిపత్నిగారగు రామసుబ్బమ్మగారున్న యీ దంపతులు భక్తాభిషిక్తులయ్యు శ్రీ తుంగతుర్తి బుచ్చయ్యగారివలన అక్షరమునుపొంది కృతార్థతాకొరతచే జేలింగయోగినగు నాచే ఆసందేహమును సరిచూచుకొని పతి భతృలు పరమైక్య సంధానులైరి వీరికి సుపుత్రులు ప్రథమకొమారుడు శీతారామయ్యగారున్న ద్వితీయులు నరశింహయ్యగారున్న తృతీయులు పేరయ్యగారున్న యీసుహృదమహాత్మాహులు మువ్వరును పిత్రువాక్యాజ్ఞానుబద్ధులై నిరువది సంవత్సరములు బ్రహ్మానందకరముగా మహోత్సవములు జరిపిరి పిమ్మట యీ గా)

మనివాసులగు జొన్నాభట్ల స్వయం బ్రహ్మానంద స్వాములవారి కర్పించిరి.

ప్ర—శ్రీ సచ్చిదానంద పరిపూర్ణస్వామి యీ జొన్నాభట్ల వ్యయం బ్రహ్మానందస్వాములవారినిర్యాణముచుగూర్చి ఆమహిమ శేలవివ్వ గోరుచున్నాము.

ఉ— శిష్య తిలకలార ! దెల్పెదనువినుడి.

శ్రీ జొన్నాభట్ల స్వయం బ్రహ్మానంద స్వాములవారి నిర్యాణ

—♦ సీ స మా లి క. ♦—

శ్రీవేదశాస్త్రీ గురువరుశేవా ధురీణుడు పరిపూర్ణభావనిగ్రాహి తుడు ఆదిమద్యంత చూన్యాత్ముడఖండ చిదానందుండచలసిద్ధాంత వేది పామరజనమనో బంధమోచనకారి డకలంక రాజయోగాస్వీతుడు బ్రహ్మైక్యసంధాన పరుడాగమాంత విశేషజ్ఞ జనచూళి శేఖరుడు పేమలో స్వయంబ్రహ్మానందగురువర్యుడధ్యాత్మయోగీంద్రులభిరుతింప సరవిమో విరోధికృతవత్సరాశ్వీజ శుక్లయేకాదశి శుభదినంబు శ్రీమించు గురువారరోజును శతభీషనక్షత్రమును నివియు నమరియుండ హరిహరబ్రహ్మకు లందశక్యముగాని యలఘుసమాధి నిశ్చలతమొంద దలచి శాస్త్రోక్తవిధానంబుగా విమానాధిరూఢుడైన యనసరమున జెలువొప్పుగా మేన నలదినగంధంబు పాలుపొంద ధరించుభూతిగాగ పుణ్యాత్ములర్పించు పుష్పమాలికలెల్ల రిమణియ భుజగహారములుగాగ మతిమాతులైనట్టి మహనీయజనులెల్ల గీర్తింప హరిశివా కృపివహించె లోచనోత్పవముగా జూచుజనంబుల కర్పితసంతోష మావహిల్ల భాసిల్లు వీపూరు పురమదుఘనమైన సర్వజనంబులు సన్నుతంప చావుపుట్టువులేని తావుదెల్పెడివార లెవరోకోయనికొండ నెన్నుచుండ మరికొంద రద్వైత మతిమమదేశింప గలవార లెవరంచు గాసిజెంద నిటువంటి గురువర్యు నెటులగాంచెదమచుపాటిమీరగభ క్తకోటులెన్న బరతత్వమర్క మేర్పడదెల్పుదేశిక వరులెవ్వరినిప్రజ్ఞ వర్యులెన్న గారణాపేక్షతో గలవారలిటువంటి గురువర్యులెవరంచు గుండుచుండ సరసాతులగుసాదుజనులిందురా శేమైయనుచుని కొందరుమహదా రిజెంద

సంతతాత్మనాత్మ సరణిగావించిన భక్తులనందమున గొనియాడుచుండ
 లాలితంబుగ నారికేళఫలంబులు ప్రియమొప్ప గొందరర్పించుచుండ
 పుణ్యాంగనాజనంబులు వేడక మీర కర్పూరసిరాజనంబులు నొసంగ
 నేటివీపూరి పేటలోఘనమహా ధన్యులెన్నగ మహాత్మనముతోడ
 బరతొచిజవాహుల లింగయాయ్యడు ఘనతనిల్విన సమాధినివసించె
 బుధులెల్ల సంతసంబున బొంగుచుండగా మాలికరచియించె భక్తితోడ
 గురువరారధన పరగంగజేసిరి గుణవంతులై బుధకోటులెన్న
 గీ॥ సచ్చిదాగురుమూర్తిసచ్చిత్రిమవనినాచంద్రతారకంబగుచువెలయు
 బరగవినరయ్యజనులారభవ్యచుకీని సాదియములేదుమీకునానంద
 మొదవు॥

శ్రీ సచ్చిదానందచలగురు పరంపరము

శ్రీ దత్తాత్రేయ గురుస్వాములవారు శ్రీ సచ్చిదానందచల పరిపూర్ణ
 వారికి శిష్యులు పూదోట లింగావధూతగారు (మవధరించె
 అల్లాడుపల్లె వీరప్పయ్యగారు వీరి శిష్యులు
 శ్రీ సదానంద స్వాములవారు యాగంటి లక్ష్మయ్యగారు
 పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు వీరబ్రహ్మంగారి శిష్యులు
 దూడేకుల శిద్ధప్పగారున్న శిద్ధప్పగారి శిష్యులు
 పలక రాళ్ళపల్లె గోవిందస్వాములవారు జంగం
 అమరలింగంగారు అమరలింగంగారి శిష్యులు
 శేషారాజుగారు శేషారాజుగారి శిష్యులు చెంచురాజుగారున్న
 చెంచురాజుగారి శిష్యులు అమినిగడ్డ కోటప్ప దేవరవారు
 వట్టికేళ్ళ పీఠయ్య గారున్న పీఠయ్యగారి శిష్యులు
 పూదోట శేషావధూతగారున్న శేషావధూతగారి శిష్యులు

జవాహుల లింగాయోగిగారున్న సరిపూడి నందయ్య యోగి
 గారున్న లింగాయోగిగారి శిష్యులు గుత్తి రామస్వామిగారున్న గంజ
 యల్లమండ దాసుగారున్న యినుమెళ్ళ గోపాలయ్య గారును తన్నికంటి
 రామలింగాదాసుగారున్న పాలపాటి వీరాదాసు చన్నంశెట్టి వీరాస్వా
 మియోగిగారున్న జోగిపతి రంగమ్మగారున్న వీరు శ్రీ గురుస్వామి

అధికారమును పొందియున్నారు అధికారమును బొందనివారలు యిం
కాకొందరున్నారు వీరిలోమేము చిన్ని శిష్యులము యీచిన్నిపశ్చ
గోరిన శ్రీశ్రీశ్రీ జవ్యానులలింగాయోగిగారి శిష్యులము.

౧ కొల్లిపర కోట్టిగంకుమారుడు వెంకటసుబ్బయ్య

౨ యర్రంశెట్టి లక్ష్మయ్యకుమారుడు పుల్లయ్య

౩ చాలకోటాదాసుకుమారుడు పుల్లదాసు.

౨౭ తత్వము. ఆనందభైరవి. ఆట

జొన్నాభట్ల స్వయంబ్రహ్మనంద స్వామిలవారి తత్వము.

మటమునకు బోదాము రాచే యోగమర్కమును గనుటబహుమేలే
మటమునకు బోదాము గటములోకలనున్న నటకత్ర శయనుని వైపు
దెల్పుదురట || మట || భూతిపాలముగేక దిద్ది కుడిచెవులొ తారకంబు
ను పొందవరచి | తప్పకను తారకము మెప్పుగాబోధించి చెప్పినస్మృతి
ప్రణవ వాదమును వినిపించె || మట || ఆధారస్వాధిష్ఠమునను | పడుచ
క్రహంసప పిశి నిశ్చయమును అరసియురువై వక- వెయ్యి అక్షరమును
హంసలయమయ్యేటి | అర్ధజూపితురట || మట || రూపంబులన్నియు
మదిచి | నిరూపంబులని నిశ్చయించియును | చూపులనడుమను వ్యా
పించివెలిగేటి ఆపోజ్యోతినిజూపి ఆనందపరమృత || మట || ధరలోను
వీపూరి పురము | మటముదు స్వయంబ్రహ్మనందగురుడు | అరసురేమి
యులేక ఆత్మసంధానంబు గురిజూపిధక్తులకు పరుడైప్రకాశించె || మట ||
సాధనరహితమైనట్టి | ముఖ్యసాధనంబిదియః పోప్పి | సాధయేమియులేని
ద్వాదశబోధించనియు మహాలక్ష్మమ్మ కై నల్గమునుజెందె || మ || కలి
యుగమును జూడగాను | ఇదిమహాకైలాసమనియున్నగాను | గనియుజే
లింగగురు కల్వితాతత్వంబు | మలిసరహితంబైన మహనీయులనిజేసె ||
మటమునకు ||

౨౮ కీర్తన కన్నడరాగము ఏకతాళము.

యెంతోచెప్పినను వినవు శ్రీ కాంతూనిమనుస గనలేవు
పూతాబింకము లిడిలేవు మాయకాంతాలపొందు మరలేవు || యె ||
యెన్నోకనులు జేయఁచును నీవు కన్నాదె మరితినుచును

అన్నీరుచులు గనుచును శ్రీరామన్నానామము గనవిను ॥ ఎం ॥
 తిన్నా కన్నది సున్నగాదా ఈమన్నుల్లో చేరెతనువుగాదా
 నన్నేచిన్నెలు మానరా యాపన్నాగ శయనుగనరాదా ॥ ఎం ॥
 వాదభేదము విడలేవా యీ సాదులపల్కుల్ వినరావా
 మాధావయని యనలేవా ఛీఛీ రాధాలోలునిగను జీవా ॥ ఎం ॥
 ఒద్దిలేవి మాయజీవనా నీవద్దీకి యముకు రాకపోవునా
 సద్దీవేడిలెస్స తినినా గాసెద్దాఖర్కాను లీడేరునా ॥ ఎం ॥
 స్త్రీలాస్తనములుజూచి చాలా పూలబుతులబోలానుమేలా
 ఫాలలోచనుగనవేలా యభిలోలాక్షులతోపొందదేలా ॥ ఎం ॥
 రాసీపాతము నీకదేలా రామదాసూల నెరుగాని కూళా
 దేశీకులింగగురులీలా పుల్లదాసమూఢుడగనవేలా ॥ ఎం ॥

౨౯ కీర్తన కన్నడ పకతాళము.

లోకంబులు పరునాలుగు గర్భాబునవిడుకొని వివేకింపగభక్త
 జనా హృదయంబున జిక్కిని ॥ లో॥ సాగరములునీలోవె యీభూత
 ములునీలోవె ॥ సా॥ వేగిరమునపరువిడు యాసూర్యచంద్రతారలునీవె
 ॥ లో॥ తత్త్వదత్త్వంపదులకు పరములిచ్చెదీవెకా పరాత్పరాధ్యాన్నం
 బుశేయ హరిపదమునీవెకా ॥ లో॥ ఘటములోపలనుగల్లు మటము
 లారునీవెకా మటములలోపడుచక్రివర్తివనగ నీవెకా ॥ లో॥ పటప
 త్రశయనుడావె యటవసించు టీవెకా మఘకైటంబుల దృంచి సృష్టి
 జేయుటీవెకా ॥ లో॥ మునుల సురుల నరులకెల్ల వరమలిచ్చు టీవెకా
 మనమునదలచు లింగగురుడవైన నీవెకా ॥ లో॥ వాసిగాను ఊడుజర్ల
 వాసుడొటనీవెకా దోసపాటి నాగదాసుని గాసిదీర్చునీవెకా ॥ లో॥

౩౦ తత్త్వము ముఖారి అటతాళము.

పద్మనాభా నిన్నునేను ప్రస్తుతించెద కాళయుక్తికప్తము జనుల
 కునప్తము ॥ రామయ్య రామా ॥ క॥ శక్తిమయమునజగములెల్లను పిక్క
 టిల్లగ మారిచేతను నొచ్చిరి భయమునజచ్చిరి ॥ రామయ్యరామా ॥
 పూరపూరనుశక్తులెల్లను పూర్ణిటించియు సంచును వడుపునమ్రుంగును
 ॥ రా॥ భూమిమీదను దామదూములుముట్ట జెప్పజాలమెంతో ఉబద్ర

ముచచ్చటచిత్రము || రా || చోరజనములు ధీరతనమున నేరచునకను
బందిపోటులు దోసిరిబాటలుగాసిరి || రా || తల్లిపిల్లలవిడచి జనులు తల్లి
డిల్లుచుకృష్ణకాలువబట్టిరి జోలెలుగట్టిరి || రా || వానలేకను మానవులు
వడిజెదిలి అన్నములేక మిమ్ములగానరు భక్తిమానరు || రా || కమలసం
భవుడాదిగానిచు కష్టములు ఎడబాపుచైవంబందురు మనిమరి విందరు ||
రా || కానమయ్య యిట్టితొమ్ము మానికలుచెడేసి పావుకుంబుచ్చిరి
బీదలుసెచ్చిరి || రా || యేలజేసితివయ్యిట్టి జాలిసెందకచాలముంచె
నుకాలము బ్రతుకాజాలము || రా || ధరణిలో శావల్యపురమున శిరు
లొసంగియు లింగాదాసునిగావరా || భక్తులబ్రోవరా || రా ||

30 శుద్ధకా భోజి ఆది

అడవారిని నమ్మరామరా తిమ్మాతూలకైన చేడలమర్మము
తెలియబోదురా అడవలోయేమి చెలియనివారలుందురు లేనిపోనిపా
దుగానీసంసారము ఈదలేననిగురునిజేరి నేడువానిమర్మముదెలిశి యేమి
లేదంచితకాండ్రమరిగి పోడిమెరుగని పెద్దలనునించెలపాలుగజేతురు || ఆ ||
వసన పల్కులు పల్కుచుందురురా చిరునవ్వుతోడ మరిది బావా మా
మాయండుకురా పరసలు చెడనట్లు పగలు అన్నతొడ్డి తమ్ముడనుచును
మురిపమురాత్రోళ్లు జరుగు నరకమందు ముందువీరె అగ్నికంఠమందు
గట్టి మరలజన్మమునకునేసి నుఖసుఖములనుభవింప ధరణిలో అడగాడి
చార || ఆ || పతివ్రతవలెనుందురు చూడగరా మగనినికీతాము చా
టుచడిట్టుచు నుందురురా హితవులోకుల కనుకూలముగాను నుండులేను
గాక ఖ్యాతీగల్గినదానిననుచు బహులుపాపతుల నెంచుచు సతతము శ్రీ
లింగగురుని మర్మమెరుగకున్నవారికి నరకమనుభవింపజేసు వెంకట సు
బ్బయదానా వరహడు || ఆడ ||

31 కేదారశాఖ తీర్పుట.

మానవజన్మబెత్తినందుకు మహిపుణ్యాత్ముల చెలియవలె
మానకసగ్గురు మర్మము గనుగొని జ్ఞానాంబుధిలో మునుగవలె || ప ||
ప్రభుచక్రముల కాధారంబగు హంసనిరూపణ చెలియవలె అరమర
శ్రవను యిరవైబక వెయ్యి ఆరునూరుహంస రయవలె || మా ||

అండపిండముల కాధారంబై దండిస్వరూపము దెలియవలె । కుండలినడుమను నుండుజ్యోతిని దండిగానుదస్కించవలె ॥ మా ॥

రూపములన్నియు నిరూపములనిమది స్తాపనజేసుక ఆపవలె చూపులనడుమను వ్యాపించిన యాతపోజ్యోతిని జూడవలె ॥ మా ॥

కాటుకపక్షుల చూటిచెలసికొని మేటిశిఖరమున జేరవలె ఆటలాడు పెనుబాములబట్టే చూటినిరూపణ దెలియవలె ॥ మా ॥

దండిగ పోలూరు లక్ష్మోబగురు పాదపద్మములు నమ్రవలె యండమాపులయంట ప్రిపంచము నుండనేరదని తెలియవలె ॥ మా ॥

నడిమిపల్లియు మొకటనరసమ్మ నమ్మినభావము దెలియవలె యెల్లలోకములు వెలకిచూచిన యెక్కువజేదని తెలియవలె ॥ మా ॥

33 మారువ రాగం ఏకతాళము.

నారాయణయని తలచితే మధురము నాలుకపైమాకు । నారదమునుకు జీవనమైనది నామంబదిమాకు ॥ నారాయణ ॥ అష్టాక్షరియామత్రముతోపల అనుభవమదిమాకు అష్టప్రకృతులను తృంచి వేయుటకు ఆయుధమదిమాకు ॥ నారా ॥ సజ్జనసంగతి సర్వకాలమును సాధకమదిమాకు దుర్జనసంగతి దోసరహితమై దూరంబగుమాకు ॥ నారా ॥ ఆకలిదప్పికి అమృతపారమును అనుభవమదిమాకు అంతరాత్మను దెలిసి దుర్గుణములగుచుట యదిమాకు ॥ నారా ॥ తత్వమశాద మహావాక్యముల తారకమదిమాకు తత్వనత్వంబు అశిషదములలో తన్వయమదిమాకు ॥ నారా ॥ పుత్రదిబయలనే ద్వాదశాక్షుని సత్యంబదిమాకు నిత్యము కాదనిపోడశాక్షుని నిల్కడమదిమాకు ॥ నారా ॥ సత్యంబిదియని వీరయాక్షుగురు సవరసమదిమాకు సత్యముగా గొల్లముత్యమాంబమది నిల్కడయగుమాకు ॥ నారా ॥

—♦ గురుశిష్య సంవాదము యాలలు ♦—

ప్ర॥ ఎల్లాలోకా మల్లయిట్లు తొల్లిజననమైనవిధము కల్లగాదు నాకు చెల్లుము ॥ ఓసద్గురుస్వామి మల్లిపంచబాధమరాలాను ॥

ఉ॥ ధరజలపావక సమిగాంబరములు అయిదుగూడి జోకతో యీలోకమాయెరా । ఓవోచిన్నవాడా రాకపోక లిండుగలవురా ॥

ప॥ అండా పిండా బ్రహ్మాండములు నిడియన్న బ్రహ్మమేదో దండి
గానునాకుదెల్పుము॥ ఓసద్గురుస్వామి కుండలిమద్యమున జ్యోతిని॥

ఉ॥ నివారసూకాగ్నిమనే భావాముతోగూడి యాత్మలవలించి అంతా
తానొరా॥ ఓచిన్నవాడానిన్నునన్ను అన్నిదెల్పురా॥

ప॥ యెరుకాతాను యున్నానని యెన్నాడెరుగకున్నాడేదో మన్ననా
తోనాకుదెల్పుము॥ ఓసద్గురుస్వామి విన్నకన్నది సున్నజేయుమా॥

ఉ॥ చలికి యెండవానకెపుడు అలసాటేమిలేకా బయలు రేపుమాపు
లేకయుందురా ఓవోచిన్నివాడా పలుకు భావమందబోదురా॥

ప॥ తెల్లవారే యికజన్మాము కల్లాలయెజగములెల్లా అల్లాపరిపూ
ర్ణమొకటేను॥ ఓసద్గురుస్వామి తొల్లిలింగగురుని బోధచే॥

ఉ॥ దిట్టమా గండెల్లాయందా దాసూలేడు చూడాబోతె వేషభాష
లెందుబోయెరా॥ ఓవోశిష్యాళిలుకా కోటలేడు యీటుబోయెరా॥

యా ల లు.

ప॥ నాదుబిందుకళలదేరి మోదమలరుచున్నయాత్మా బేధమేదో సా
దుదెల్పుము॥ ఓసద్గురుస్వామి సాధనచతుష్టయములను॥

ఉ॥ సాదాన చతుష్టయములు చక్కగా గుర్తెరిగినపుడే సమరస భా
ముగల్గురా॥ ఓవోచిన్నవాడా చాలును యాక్రమము దెలియరా॥

ప॥ కామాదిశత్రువుల బట్టేగాలమున్నాదనగావింటి కామములుకడకు
దోచుటా॥ ఓసద్గురుస్వామి నీమముతోనాకు దెల్పుము॥

ఉ॥ కామాదిగుణములు లేవు కలసి గురునిచేరినపుడే ఖర్మబంధములు
దొలుగురా॥ ఓవోచిన్నవాడా కాంక్షలన్నికాలిపోవురా॥

ప॥ సాసారతాపేత్రమనే హింసాలోను చిక్కిన్నాను మాసస్వామిజా
డదెల్పుము ఓసద్గురుస్వామి అంతాబ్రహ్మమైన చోటును॥

ఉ॥ అంతా బ్రహ్మమైనచోటా వింతాలేమిలేవుచూడా మంతనము
మానితెలియరా॥ ఓవోచిన్నవాడా అంతరాత్మలో నెకలయరా॥

ప॥ సూటిగాను బోధనాకు నాటున్నాది చూడగను మాటలేల బాట
దెల్పుము॥ ఓసద్గురుస్వామి దీటులేని చోటుజూపుమా॥

ఉ॥ దీటులేని చోటునీకు మాటలోనేచూసేదాను కాటుకపక్షులచేతను

ఓవోచిన్నివాడా చూటిదప్పుకను చూడరా॥

ప॥ తానునేను అనేయక తగిలున్నాదిచూడగను తానునేను లేని
చోటును ఓసద్గురుస్వామి దాననేనాకును దెల్పుము॥

ఉ॥ నీవులేదునేనులేదు! నిల్కడగురైగినపుడె నీవునేను లేనిచోటును
ఓవోచిన్నవాడానిక్కము యిదిగోను చూడరా॥

ప॥ ఆదిమధ్యాంతములేక అంతాటబయ లొక్కటుండె ఇంతాలాడి
యెరుకయేదోయి ఓసద్గురుస్వామి సంతోషమున నాకుదెల్పుము॥

ఉ॥ ఇంతలాడి యెరుకనిపుడె పంతమూన బట్టినను పుట్టిముంచి దిట్ట
పరచితి ఓచిన్నవాడా గుట్టనీకే తెల్పా బూనితి॥

ప॥ రాజలేదుమంత్రీలేదు రాకావోకలు రెండులేవు బోకతోపనిపూర్ణ
మందున ఓసద్గురుస్వామి మాలింగాగురుని బోధన॥

ఉ॥ గురువులేదు శిష్యువులేదు గుత్తిరామస్వామిలేదు నిక్కమునిజబోధ
గల్గిన ఓశిష్యాతిలుకా నిన్ననే తెరదీసినప్పుడె॥

తత్వము నీలాంబరి ఏంతాళం.

మః మడియనియెడవే ఓమనుసా మడియేదో మదిదెలియవే॥
మడియనుచును నీళ్ళమడుగులొ ముగిసె తడచి చలికొనుకునువైరా
గ్యమబ్బున యేడుకొండలనట్టనడుచును యేరుదాటియెరుకమరచి మూ
డుమూలల మేడలోపల జాడొట్టినదదియె మడియగు॥మడి॥ ఇశ్శాయ
ముడిదిరుగుచు పెద్దలనెల్లా ఫెళ్ళుఫెళ్ళునదిట్టుచుకాళ్ళుపదిమారులుకడి
గిన మడిగాదు వ్రేళ్ళువరచిచాలవెతజెందుటేకాని నాళ్ళనడుమనునడిమి
గుడిలో నాదుబిందుకళలనెరిగి మళ్ళిజన్మంబునకురానిమార్గములుగట్టి
ది మడియగు॥మడి॥ నిప్పు నీళ్ళుగడుగుచు దూరాచారతిప్పలుబడిచడకె
చెప్పేదేమిటికె నీజననీగర్భమునం దెడలెనుశుక్ల శోణితమనిసేవింపగచె
ప్పురారాని ద్వారమందునచేరిపుట్టుచుగిట్టుచును నీతప్పదెలియక రెండు
కన్నులు గప్పుకొనితిరిగేవె మనుసా॥మడి॥ అంటరానినీచులో ఓమను
సా తంటాలుబడిచెడకె అంటలో బుట్టిన మంటికుండనుదెచ్చి అంటా
దోమితె దానియాకారము దీరునా కొంటెచేష్టలుమానినీవునుంటివా
నీలోన నుండేదింటివా వేదాంతవాక్యము కంటివా ఓయెరిమిచుసా॥

మడి || మయలాని మొరిగేదవే ఓమనుసా మయలేదోమదిగవే మయ
లేకానినీలో మంచివస్తువయేదో దయసేయు నాతోటితేటతెల్లమగాను
నియతితోడుతర క్రమాంసము సన్నయెముకలు బొద్దబానికలు తోలుగ
ప్పుకలోననుంటివి దోషదప్పినదొంగవలెను || మడి || ఆశాలునెరసమ్మకే
ఓమనుసా యాశించిదుఃఖించకే ఈషణత్రయముల యెందుకొచ్చునోగాని
కాసుకుగూరగావు కష్టపడుటెకాని భాసురంబుగగుత్తిరామయ దాను
రాలైవ్రాదయమందున జేసినతత్వంబు మహిమని చేరినందించుమను
సా || మడి ||

తత్వము. మారున ఏకతాళం

జేషధమిమగొ కొనండి గొప్ప దోషగుణములు కుదురునండి
దేశములోలేనిది దేశికుడు చెచ్చినది వాసిగద్వాదశాస్త్రైతులు నూరి
నది || ఔ || గలవు పదిరెండుమాత్రాలు తింటే మలినకల్మషరోగాలు
పాలుబోకకుదురును తెలివంది తిరుగును ఫలితమాగట్టిగ పత్వంబులుం
టేను || ఔ || ఏనుగ శునకము తినవలెను దాని జలపందిని తినవలెను
మానుగ తివిధప్రసాధములా మాంసమును తినిదేశికునివలన పత్వముం
డగవలెను || ఔ || ఆరుగురిమాంసం భోంచేయండి చేరిపదిమన్నలనునర
కండి బేరములేనిది బుధులు సమ్మతమనది క్షీరాన్నములొమీరు కలిపి
భుజించండి || ఔ || మూడుకుక్కలను తినండి ఇంకా యేడునక్కల గాజే
యండి మూడుయేరులనడుమ చేరియుండినకనమ గూఢములోకోతి కూ
నకముందేతినుడి || ఔ || అందారుతినవచ్చునండి మనమందబుద్ధులుపో
వునండి యెదుకువ్యర్థము అందరుతినలేరు ముందుగ శ్రీలింగదేశికులు
తినూరు || ఔ ||

మంగళహారతి.

రాజయోగమునందు రంజిల్లుచునుమహా రాజులుగాయున్నట్టి
రక్షకునకూ ప్రేగార్థచరుమార్థ యోగంబులకును సంయోగమందిన
భోరిభూషణునకు || జయమంగళం || మహోత్సవమంగళం జయజయ
మంగళం నిత్యశుభమంగళం || బాగుమీరగ బ్రహ్మ యోగసమాధి
లో త్యాగిగాయున్నట్టి దేశికుకున రాగదేవములన్ని రద్దుపరచియువర

మథావమొదినయట్టి బ్రహ్మమునకు ||జయ|| రాకడా పోకడాలేకను
యేప్రాప్తు ప్రాకారమైయున్నప్రభువునకును జోకతోడుతమాయజోలి
తానెరుగని శ్రీకరంబగు సీతారాములకును ||జయ|| సారంబులేని సు
సాబ్ధిదాటింప నేరుపుగలయట్టి నేత్రునకు సాకారగుణములను సవ
రించిపరతత్వ భావమందినయట్టి కరబ్రహ్మమునకు ||జయ|| పంచభూ
తములైన ప్రాపంచమంతయు సంచితంబులుయనే సరణిదెలసి పంచవిం
శతితత్వ భావమతీతమై పంచనాలేకున్ని వరగురునకు || జయ || సృష్టి
లోశావల్యపురమందువిలసిల్లు దిట్టయగు గనులక్ష్మీదేవాంబకు అష్టాం
గయోగంబు లాంత్యముపదేశించు శ్రేష్ఠమగు మాలింగ గురునికిపుడు
|| జయాజయమంగళం || తత్సకీర్తనముగిసెను.

ఇట్లువిధేయుడు యర్చింశెట్టి పుల్లాదాసుడు.

వినుకొండతాలూకా అగ్నిగుండాల శివారు వూడుజర్లగ్రామం.

ఉ ప దే శ ప ం చీ క రణి ని చా రణ .

శ్రీ జవ్యాదుల లింగాయోగిగారు శిష్యులగు యర్చంశెట్టిపుల్లాదాసు
నికిచ్చెల్లిన అక్షరములవిమర్శ.

1 ఓం	ఏకాక్షరి	1
2 రామా	ద్వితీయాక్షరి	2
3 శ్రీరామా	తృతీయాక్షరి	3
4 నారాయణ	చతురాక్షరి	4
5 నమశ్శివాయ	పంచాక్షరి	5
6 ఓనమశ్శివాయ	షడాక్షరి	6
7 నమోనారాయణాయ	సప్తాక్షరి	7
8 ఓనమోనారాయణాయ	అష్టాక్షరి	8
9 ఓనమోనారాయణాయణ	నవాక్షరి	9
10 ఓనమోనారాయణాయణమః	దశాక్షరి	10
11 క్షీదంతే పుండరీకాయనమః	ఏకాదశాక్షరి	11

యీ అక్షరములు గురుమతాలముగా తెలిసికొన్న యెడల సాలోక్యం

సామీప్యం సారూప్యం సాయుజ్యం అనుహసికదంబుగలుగును.

ప|| ఉపదేశమనగాయేమి?

ఉ|| వత్సా! నూగురుస్వాములవారు పూదోట శేషావధూతగానివల్ల
నున్న ఇంకాకొంతమంది ఆకులవల్ల విన్నతనున్ను,

ఈపద్యముద్వారా దృఢపరిచెదవినుడి.

సీ|| కావున సద్గురుపాదకంజాతములు సేవించి వారిచే ప్రపదేశవ ర్తియగుచు
త్రివిధదీక్షలుబొందిభవములన్నియుగూడెత్రివిధలక్షార్థముల్ తెలియజూచి
త్రివిధవర్ణములు వివిధమంతయు దెలసి త్రివిధక్రియలనుమదిదిప్పనివక
త్రివిధ ప్రాసాధముల్ స్థిరమతిభుజియించి త్రివిధపూత్రాచారమవిరళముగ
తే|| తెలియకున్నను అద్వైత దివ్యసుఖము | గలుగ నేరదునిత్యాత్మగనగ
తేరు! అనుచుఆకులు బల్కిరి అదృశ్యముగ | వినుడి యిదివిజమని
దెలయుడివినుతులార||

గనుక యీపద్యము అర్థము అనుభవముగా జూపించెదను.
యిప్పుడు ఉపదేశకృమము చెప్పెను.

ఉ|| పుత్రులారా! ఈలోకంబున మానవజాతంబులకడితేర గలదులకై
సర్వస్వస్థి నిర్ణయంబులతోపాటె సుజ్ఞాన వేదశాస్త్రంబులు నిర్ణ
యింపబడియుండెను. గనుక అది కొందరు చదువుకుంటూ ఈలా
గునవస్తూవుండె వుభయజనాదులకు జ్ఞానముగలిగి మోక్షపేక్షకు
యద్యక్తులై సర్వంబెరింగినసద్గురు స్వామినింగని మోక్షమార్గము
చెల్పుచుని అడుగగ విని గురుస్వామి ముందర తగునడువడిచెప్పెను
ఆప్రకారంశిష్యుడు గురుపాదాభిషేకంబులు సమర్పించి ద్వాదశ
వందనంబులుజేసి లేచి గురుస్వామికి అభిముఖుండై ముకిలితహస్తూ
డై స్వామి ఇకనాగతియేమని అడుగగ విని గురుస్వామియిట్లనియె.
ఓయిశిష్యుడా నీగతి నిర్గతిజేసెద అదియెట్లంటివేని ఈలోకఖర్మ
ఖండ చదువుకు నాలుగు అంతస్తులుగలవు అవియేవంటె ఓనమా
లుదిద్దుట గుణితము పెట్టుట అర్థంబెరిగి పాలించుట ఇవినాలుగు
యెట్లాగోఅట్లాగే వేదాంతమార్గమునకుకూడానాలుగు మెట్లుగలవు
అవియేవంటె తొరకమును చెప్పట సాంఖ్యవృద్ధిని విచారించుట

సాంఖ్యులయంబై నిలచినతత్వంబై అమనస్కంబును నెరుంగుట
ఆపైన పరిపూర్ణంబునెరింగి ఎరుకపంచబంధంబులు తెంచుట ఇది
జన్మాంతరహితంబుగనుక తారకలక్షణం బేమంటె.

ప్ర॥ స్వామి ఆతారకలక్షణంబు దయచేసి నన్ను కృతార్థుని జేయగోరెద.
ఉ॥ నేనైన గురుస్వామిని కుడిహస్తంబు నీశిరంబునబెట్టుట నీపాలంబున
ధాతవ్రాతకు మార్పు విభూతి గేఖలుమూడుదిద్దుట నీకుడిచెవులో
తారకమంత్ర వ్రుపదేశంబుచెప్పుట. నీకంట్లో తారకబింబమైనవెలుం
గు నిదరశనం చేయించుకుంటివి. అంతట భేచరి భూచరి మధ్యమి
షణ్ముఖ శాంభవి అను ఈ అంబుదుముద్రలలో రాజాశ్రమమునకు
తగిన షణ్ముఖ ముద్రను పట్టుతు లోగ ప్రిచేత వైద్యప్రీతి నీశిరం
బులో ఆకాశధ్వనివింటివి ఈప్రకారము పట్టిచెప్పి ఆస్తానంబునలేచి
పద్మాసనమున కూర్చుండి ప్రతిరోజున్న గడియచెట్టింపుగా ఆశబ్ద
మునందు గురిపెట్టి సోధనచేస్తూరాగా కొన్నిదినంబులకు క్షీణీనా
దంబును మరికొన్నిదినంబులకు క్షీణీక్షీణీనాదంబును ఆవల కొన్ని
దినంబులకు మేఘానాదంబును అటుతర్వాత కొన్నిదినంబులకు భేరి
నాదంబునుఆవలకొన్నిదినంబులకుమృదంగానాదంబును ఆప్రకారం
కొన్నిదినంబులకు తాళ్యానాదంబును ఆవెనుక కొన్నిదినంబులకు
శంఖానాదంబును అటుతర్వాత కొన్నిదినంబులకు ఘంటానాదం
బును తక్కినకొన్నిదినంబులకు వేణీనాదంబును పిమ్మట కొన్నిదినం
బులకు వేణానాదంబును ఇట్లు దశవిధప్రణవనాదంబులు యేకమై
ఒక్క ఓంకారమై పలుకువరకు సాధించుటె యిది అంతా ఒక్క
తాఁకంబనబడును. ఇదే ఓంమీశ్వేకాక్షరంబనే ప్రిణవము ఇదే
సోహం హంసోహం దాసోహం అను అనుభవము. ఇదిరేచికము
పూరకమువీటిచేత హంసనునడుపుతున్న శరీరములోనే ఈనాదమును
వివచ్చును ఇదేతారకము యికను సాంఖ్యవృద్ధిని చెప్పెదవినము.

ప॥ అయ్యా! ఆసాంఖ్యవృద్ధిచెప్పి నన్ను కడతేర్చుడి.

ఉ॥ ఓంకారమనె ఆకాశంబును ఆయాకాశంబు పంచభూతంబులా
యెను. ఆదియెట్లుంటె. జ్ఞాత, మనసు, బుద్ధి, చిత్తము, హంకారము

ఇవి అయిదున్ను ఆకాశకంచకంబైన అంతరీంద్రియములు ఈఅంతరీం
ద్రియగులవలన బుట్టిన వాయుపంచకం బేమంటే; సమాన, వ్యాన,
ఉదాన, ప్రాణ, అపాన, ఈవిదున్ను వాయుపంచకంబులైన పంచప్రాణం
బులు. వీటివలన బుట్టిన అగ్నిపంచకం బేమంటే; శోత్ర, త్వక్కు,
చక్షు, జిహ్వ, ఘ్రాణ, ఈఅయిదున్ను అగ్నిపంచకంబైన జ్ఞానేంద్రి
యములు. వీటివలనబుట్టిన జలపంచకంబేమంటే; శబ్దము, స్పృశము,
రూపము, రసము, గంధము, ఈఅయిదున్ను జలపంచకంబైన విషయేం
ద్రియములు. వీటివలనబుట్టిన పృథివిపంచకంబేమంటే; వాక్కు, ప్రాణి,
పాదా, వాయువు, వృషస్త ఈఅయిదున్ను పృథివిపంచకంబైన ఖర్జేం
ద్రియములు అయిచైగులు యిరువైయైగు తత్వబులాయెను. అందులో
మొదటిఅయిదుగూడి స్థూలదేహమాయెను. కడమ యిరువైయిటిలో
పదియేగుగూడి సూక్ష్మదేహమాయెను. కడమ మూడుకూడి కారణ
దేహమాయెను ఈమూడు దేహములునుగూడి నీపాదాది మ స్తకవర్యం
తంబున యిరువైయైగు స్థానాలుగన్లు యిరువైయైగు స్థానాలయందు
యిరువైవిధ తత్వంబులుండును. ఇకనాటివాటివృత్తులు యేమంటే;
జ్ఞాత|| సహస్రారమందుండి సకలపనులకు జ్ఞప్తిజేస్తూవున్నది.
మనస్సు|| కంట్లాస్తానమందుండి నానాప్రయాణములకు పూహచేస్తువున్నది
బుద్ధి|| ముఖాస్తానమునందుండి సకలకోరికలు కోరిస్తువున్నది.
చిత్తము|| నాభిస్తానమునందుండి నానాచింతలు చేస్తువున్నది.
హంకారము|| హృదయమందుండి హం చేస్తున్నది. యిక్కడికితాకాశ
పంచకంబైన అంతరీంద్రియముల అయిదింటిపనులు ముగిసెను.
సమానవాయు|| నాభిస్తానమందుండి దక్షిణదేసిన పశురువిధపదార్థముల
రసమును డెబ్బదిరెండువేలనాడులకు సమముగాపంచి పెడుతువున్నది
వ్యానవాయువు|| శరీరమంతట వ్యాపించి గోమంబులుగగ్గులించి శీతోష్ణ
స్పర్శలను యెరుక పరుస్తువున్నది.
వృదానవాయువు|| మెరుపు తీగెవరణముకలిగి కంట్లాస్తానమందుండి విచి
త్రములైన లౌకిక వైదీక వాఖ్యములను పలికింపజేయుచూ ఘఘ
ప్రియవస్తయందుండి యింద్రియములన్నిటిని తీసికొనిపోయి అవిద్య

లోగల్గుచు జాగ్రత్తలవస్తయందు వాటివాటిగోళాకారములకు పంపిస్తువున్నది.

పాగిచాయ|| వక్షస్తశయందుండి నీవువినిన తారకధ్వని వెన్నుకొయ్య నడినాళ్ళరంధ్రంబెక్కి హం త్తం అనే రెండు బీజంబులనుబట్టి ఇడా పింగళా యనే కుడి యడ రొడుముక్కు రంధ్రములగుండా సో. వెలుపలికి హం. లోపలికి ఇశ్వాస నిశ్వాసముల నడుపుతూ వున్నది.

అపానవాయు|| గర్భయందుండి మలబద్ధకము శరీరమునకు అంటకుండా తుడిచివేసి అధోశేషమై వెల్లిపోతూవున్నది. యిక్కడికి వాయు పంచకంబైన అయిదింటిపనులు ముగిసెను.

శోతేంద్రియము|| కర్ణగోళకములయందుండి దిక్కులు శబ్దములను వింటూవున్నది.

త్వకేంద్రియము|| చర్మయందుండి శుక్ల, మజ్జ, మెదస్తు, హస్తినరములు మాంసము, రుధిరము, సప్తధాతువులను పొడపెట్టుకొని ముసుకు వతుగా చర్మము కప్పియున్నది. [న్నది.

చక్షురేంద్రియం|| కన్నులయందుండి నానావిధరూపములను వీక్షిస్తువు జిహ్వేంద్రియం|| నాలుకయందుండిషడ్వసములయొక్క రుచులను గ్రహిస్తువున్నది.

ఘ్రాణే|| నాశికములయందుండి తిరివిధగంధములను ఆహ్లాదిస్తువున్నది. శబ్దము, స్వర్ణము, రూపము, రసము, గంధము ఇవిఅయిదు అధఃం బయలుగావున్నదిగనుక వాయులేదు.

వాగేంద్రి|| వక్త్రయందుభూషించిపుణ్యముదూషించి పాపంచేస్తువున్నది పాణే|| హస్తములయందుండిపెట్టించిపుణ్యముకొట్టించిపాపంచేస్తువున్నది పాదేంద్రియం|| పాదముల యందుండి పుణ్యక్షేత్రములకు నడపించి పుణ్యము పాపక్షేత్రములకు నడిపించి పాపముచేస్తువున్నది.

పాయురేంద్రియం|| గుడస్తానమునందుండి యేపూట మలమును ఆపూట వెళ్ళుతొస్తూవున్నది.

వుపస్తేంద్రియం|| యోని ప్రజాపతులయందుండి మూత్రమునిసర్జనజేస్తు

స్త్రీ పురుషులకుగమనములు గలుగజేస్తు శుక్లశోణితములకు కారణ భూతమైయున్నది యిక్కడికి పృథివిపంచకంబైన ఖచ్చేంద్రియముల అయిదింట్లపలు ముగిసెను.

యింకను సాంఖ్యలయంబై నిలచిన తత్త్వంబైన అమనస్కమును చెప్పేము మనోబుద్ధి చిత్తహంకారములు నాలుగున్న జ్ఞాతలో బుట్టినవిగనుక జ్ఞాతయందేచేరును. వ్యాస, వృధాస, పాణి అపానములు నాలుగున్న సమానవాయువలో పుట్టినవిగనుక సమానవాయువులోనే చేరును. త్వక్కు, చక్షు, జిహ్వ, శ్రాణములు నాలుగున్న శోతేంద్రియములో బుట్టినవిగనుక శోతేంద్రియమందేచేరును. స్పర్శ యావరసగంధంబులు నాలుగున్న శబ్దేంద్రియములో బుట్టినవిగనుక శబ్దేంద్రియమందేచేరును. పాణి, పాదపాయువపుష్పస్తంబవిన్ద్యులు నాలుగున్న వాగేంద్రియమందు బుట్టినవిగనుక వాగేంద్రియమందేచేరును. చేరగా మొదటి అయిదు హంసభూతంబులేనిలిచెను. ఆపంచభూతంబులు పంచబాధంబులు పరిష్కరించుటకు మొదటతారకమును గురించిచెప్పిన మంత్రములుగాక పరిపూర్ణమును గురించి ద్వాదశాక్షరిబకటిన్ని, ఎరుకను విడిపించే షోడశాక్షరిబకటిన్ని, కలతోసరియైనపంచదశాక్షరి బకటిన్ని ఈమంత్రములు మంత్రార్థములతో వెరుకజననమరణములను దీసి వేస్తామోయి శిష్యుడా॥

ప॥ స్వామీ! షడ్వర్గములారున్న రాగద్వేషములలో కలసి పదమూడైనవ లేక వేరుగాలయినవ.

ఉ॥ బిడ్డలారా! అష్టద్వర్గములతో కలసియే పదమూడు గుణంబులు అయినవి గనుక యీపదమూడు గుణములు విడువవలెను. అదెట్లనినా వీటివలన పదమూగ్గురు నశించిరి. చెప్పెదను వారుయవరసగారాగము పరస్త్రీగమనముజేయవలెననుచిత్తవృత్తిరాగంబనబడును. యిందుకుసాక్షి రావణుండు యిందువలన నశించెను. ద్వేషము తనకు ఉపకారముచేసిన ప్రతిఅపకారము చేయవలెననే చిత్తవృత్తి ద్వేష మనంబుడును. దీనివలన హిరణ్యుండునశించెను. యింకను కామము గృహగ్రామక్షేత్ర భనధాన్యములు మిక్కిలి సంపాదించ

వలయుననేచిత్తవృత్తి కామంబనబడునుసాక్షీనరకాసురుడునశించెను
కోధము॥ స్వాస్థిత ధనాపహరణ మివరిచేత జేయబడునో వానియం
దాగ్రహముగల్గెడి మనోవ్యాపారము కోధమనంబడును: యిందు
కుసాక్షీ బకాసురుడునశించెను.

లోభము॥ తానుఆర్జించిన ద్రవ్యములో నొకకాసైనను యివ్వననే
చిత్తవృత్తి లోభమనంబడును. యిందుకుసాక్షీ దుర్యోధనుడు.

మోహము॥ తానుసూపాదించిన పదార్థమందు నతీప్రీతిగానుండు చిత్త
వృత్తి మోహమనంబడును. ఇందుకుసాక్షీ దశరథమహారాజునశించెను.
మదము॥ అఘోశ్వర్యమువలన గర్వించి కృత్యాకృత్యముఁ దెలియక
నడుచుచిత్తవృత్తి మదమనంబడును. యిందుకుసాక్షీ కార్తవీర్య
ర్జునుడు నశించెను.

మాత్సర్యము॥ తనకంటె యితరులు హెచ్చుగానున్న వానినిజూచి
వోర్వలేనిచిత్తవృత్తి మాత్సర్యమనంబడును. యిందుకుసాక్షీ శిశు
పాలదంతవక్త్రులు నశించిరి.

ఈర్ష్యతనకుసంభవించినదాఃఖముయితరులకుగలుగవలయుననేచిత్తవృత్తి
ఈర్ష్యమనంబడును. ఇందుకుసాక్షీ అరుణాఖ్యుడునశించెను.

అసూయ॥ తనకుగల్గినసుఖముఁ ఇతరులకురాకూడదనే చిత్తవృత్తిఅసూ
యమనంబడును. ఇందుకుసాక్షీ పాండ్యకవాసుదేవుడు నశించెను.

డంబము॥ తానుజేసినపుణ్యములను పరులుజూచి బాగాయున్నదనేటట్లు
స్తుతించనలయుననే చిత్తవృత్తి డంభమనంబడును ఇందుకుసాక్షీ
అంబరీషుడునశించెను.

దర్పము॥ తానేచెదయనిన్ని తనకు సమంబెవ్వరులేడనెచిత్తవృత్తిదర్పమ
నంబడును. ఇందుకుసాక్షీ శతకంఠర వణుండు నశించెను.

అహంకారము॥ ఏమిరా వన్ను తెలియదా నేబట్టినకార్యము విడుతునా
నీవా నాకు బుద్ధిచెప్పేవాడవనే చిత్తవృత్తి అహంకారమనబడును.
ఇందుకుసాక్షీ మద్దుకైటబులు నశించిరి గనుక సకలసంసారభవ
బంధములకున్ను హేతువుగా నున్నందున ముముక్షువులు మొదలైన
వారలును యీపదమూడు గుణములను విడువవలెను.

అ ధా ర ము.

ప॥ శ్రీగురుస్వామి! షడాధారముల వివరమును అందుండె అధి దేవ తలను హంసపంపిణిన్ని దృఢముగా చెల్పిగోరెదము.

ఉ॥ సుహృదులారా! ఆధారచక్రము గుడస్తానమున నాలుగుదళములచే న శ. మ. స యీ నాలుగుస్వరూపములు గలిగి ఓం అను బీజాక్షరము అర్థచంద్రాకారం పీఠవర్ణం కుంకుమకాంతి కింకిణీ నాదం క్రియాశక్తి భూలోకము ఆరునూర్లు హంసలయించును అధి దేవవిఘ్నేశ్వరుడు: స్వాధిష్ఠ ము.

స్వాధిష్ఠానం, ప్రజాపతిస్తానం ఆరుదళములచే బ భ మ. య ర. ల. తయారుస్వరూపములచే న. అను బీజాక్షరముగల స్వాధిష్ఠచక్రం త్రికోణకృతి. స్వేతవర్ణం, మెరుపుకాంతి, వీణానాధం, జ్ఞానశక్తి; భువర్లోకము. ఆరువేలహంసలర్పణం అధి దేవత బ్రహ్మ.

మ ణి పూ ర క ము.

మణిపూరకము నాభిస్తానము పదిదళములచే డ. ధ. ణ. త. థ: ద; ధ. న. ప. ఫ. ఈ పదిస్వరూపములుగలిగి మ. అను బీజాక్షరము గల ఆరుకోణములుగలచక్రము ఆకుపచ్చవర్ణము, రక్తకాంతి, వేణు నాధం, ఇచ్ఛాశక్తి సువర్లోకం ఆరువేలహంసలర్పణము, అధిదేతా విష్ణువు. అ నా హ త ము

అనహత నక్షస్తానమున పంచెడుదళములచే అనహతకమలం క. ఖ గ. ఘ. ఙ. చ. ఛ. జ. ఝ. ఞ. ట. ఠ. ఈపంచెందుస్వ రూపములుగలిగి సీ. అనుబీజాక్షరములచే గుండ్రాకారము. నీలవర్ణము, శాంతకుంభపుకాంతి, శంకుపోష, ఆదిశక్తి, మహర్లోకము, ఆరువేల హంస లర్పణము అధి దేవత ఈశ్వరుడు. వి శు ధ్ధ ము.

విశుద్ధము కంఠస్తానము పదియారు దళములుగలిగి అ. ఆ. ఇ. ఈ. ఉ. ఊ. ఋ. ౠ. ఌ. య. ఎ. ఏ. ఐ. ఒ. ఓ. ఔ. అం. ఆః. అను పది యారుదళములుగలిగివ. బీజాక్షరముచే విశుద్ధకమలమునందు ధూమ్ర వర్ణము, మేఘనాదము, పోడశాస్వరములు, పరాశక్తి, జనర్లోకము; వెయ్యిహంస లర్పణ అధిదేవత సదాశివుడు. ఆ జ్ఞేయం.

అష్టేయంతికూటస్తానం రెండుదశములుగలిగి హం. క్షం. ఈ రెండువణకములుగలిగి య. బీజాక్షరములుగల అష్టేయచక్రమునందు సర్వవర్ణములుగలిగి సముద్రాఘోష భ్రామద్యమాణిక్య కాంతిచే గంగ యమున సరస్వతి గంగమస్తానం తపోలోకం ఆత్మకు వెయ్యిహంసలర్పణగలిగి అధి దేవతాపరమాత్మస్వరూపుడు.

సహస్రారము.

సహస్రారముఫాలభాగమున వేయిదశములుగలిగి రాం బీజము గలిగి సహస్రారకమలమునందు చిత్రవర్ణము, ఝాకారనాథం, సత్య సత్యలోకం వేయిహంస లర్పణములు అధి దేవయ సద్గురుస్వామి. ప|| ఆర్యస్వామి! పదునాలుగులోకములని శైవిచ్చితిరి అవియేవో తెల్పిమమ్ము కృతాధులుగా జేయగోరెదము. ఉ|| శిష్యచూడామణులారా!

ఊర్ధ్వలోకములు

1 భూలోకం గుడమందు	5 జనలోకం కంఠమందు
2 భువనలోకం గుహ్యమందు	6 తపోలోకం భ్రామద్యమందు
3 సువనలోకం నాభియందు	7 సత్యలోకం లలాటమందు
4 మహనలోకం హృదయమందు	

అథోలోకములు.

1 అతల అనికాశ్లయందు	5 రసాతల మోకాశ్లయందు
2 వితల మిగాశ్లయందు	6 మహాతల తొడలయందు
3 సుతల మడిమలందు	7 పాతాళ గుడమందు
4 తలాతల పిక్కలయందు	

సప్తద్వీపములు

జంబుద్వీపము తలలోను	పుష్కరద్వీపం గోళ్యయందు
పక్షద్వీపం అస్తలు	కుశద్వీపం మాంసమందు
శాఖద్వీపం శిరస్సున	కౌంచద్వీపం వెంట్రుకలందు
శాల్మలీద్వీపం చర్మను	

స త్త స ము ద్రి ము లు

లవణసముద్రం మూత్రం దధిసముద్రం శ్లేష్మం
 ఇక్షుసముద్రం చెమట క్షీరసముద్రం సొల్లు
 సురసముద్రం యుద్రియు సుద్ధోదకసముద్రం కన్నీరు
 సర్పసముద్రం శోణితము.

ప|| శ్రీగురువర్య పంచముద్రలనియు యమనియమప్రణామప్రత్యా
 గాయ భారణ అష్టాంగయోగములనియు చెప్పుచు అందుగలుగు
 ఫలితమెద్దియో తెలివిడుడు.

శ్రీసగ్గురుడిట్లు జెప్పుచున్నాడు.

ఉ|| నేను యదివరలో బోధించిన అమనస్క-బోధలో ప్రచురించబడి
 యుండెను అయినను వినుడు! గుర్రములవలెవరు కత్తుయింద్రియము
 లు మట్టుపరచ గలుగులకు యోగ భ్యాసము కావలసియున్నది అది
 యట్లన్న నాగస్వరమునూది సర్పమును బట్టినట్లున్న మచ్చుజల్లి ప
 క్షీనిబట్టినట్లున్న, మాంసము వేసి జేగను బట్టినట్లున్న, యెర్రను వేసి
 చేపను బట్టినట్లున్న ఈముద్రలవలన సాదనములవలనమనసునిల్వగ
 లంచులకు సాదనములు గానివిదేహ కైవల్యమును చిక్కడు.

అయినప్పటికిపంచముద్రల వివరము తేటపడెదను

ఫేచరి|| ఫేచరియనగా గురువువలన పంచాక్షరిమంత్రమును ఆమంత్రార్థ
 ములైన పరశిని లోకనమునుజేస్తు పద్మాసనంబున గూర్చుండినడు
 మునిక్కి ముఖమెత్తి నేత్రములను మూసికొని రిక్రూటస్తానమునం
 దు ద్రిష్టినిల్పి సాలముసజూచుచుండిన అంతరిఫేచరియనబడును నే
 త్రములను తెరచి యీవిధముగానే వారచూపు అరగంటినచూచిన
 ఫేచరియనబడును.

భూచరి|| సద్గురుజెప్పినప్రకారంగా గూర్చుండి యథార్థమిలత లోచ
 నుండై నాశికమధ్యభాగమందు ద్రిష్టినిల్పి నిటలమునుజూచినట్లైన
 నది మధ్యముద్రయని చెప్పబడును.

షణ్ముఖ|| అనగా సద్గురుచెప్పిన ప్రకారం పద్మాసనపరుండై శ్రవణద్వ
 యుంబురు నాశికద్వయుంబును నేత్రద్వయుంబురుత్రివేణిక్రూటస్తా

నంబునదిగిష్టినిల్పి దశవిధప్రణవనాదంబులు నొక్క ఓంకారము వరకు వినబడుట అదిఅంతా ఒక్కతారకంబైన షణ్ముఖ యనబడును.

ఇదియే గృహస్తాశ్రమమునకుముఖ్యమైనది

శాంధవి॥ ముద్ర) అనగా ఎడమకాలిమడిమను గుదస్తానమునందుజేర్చి కుడికాలిమడిమను తొడపిక్కసూదులోనుంచుకొని తొడల యందు చేతులు గూర్చుకొని నడుము నిక్కించి ప్రాణాది వాయువుల నిరోధింపంగలుగజేసి హాసను సహస్రారకమలమందు ఈశ్వరాయుఖ్యముచేయుటే శాంధవి ముద్రయనబడును. మధ్యమి! ముద్ర)ను నాసికకొనయందు దిగిష్టినిల్పి గడియచూడగా ఒక నిలమువతుగాజ్యోతి దర్శనమిచ్చును ఇదియేమధ్యమి. పంచముద్ర) లవివగము అయినది, ఇక నేమో అడుగుము చెల్పెద.

ప॥ శ్రీసద్గురుస్వామీ! మోక్షమునకు గావలసిన సాధనములేవో దయ చేయ పార్థిస్తాయున్నాము.

ఉ॥ విచారణవిషయమై అనేకసూత్రములు అనేకసాదనలు అనేక పద్ధతులుగాయండియున్నది, తేలిసఫలితము ఒక్కటిగాయండియున్నది కాబట్టి విచారించుటకు ప్రోద్బలమేడు ముఖ్యముగా తెల్పే పదార్థము యేమనగా.

ప॥ ఆచార్యస్వామి! అందుకు ముఖ్యపదార్థమేమి.

ఉ॥ చెప్పెద వినుడు రుగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద, అధర్వణవేదములు నాలుగున్న ఉపరినాలుగున్న స్పష్టముగా బోధింపుచున్నవి యెట్లనిన వజ్రానబ్రహ్మమని రుగ్వేద మహావాఖ్యము. ప॥ అని ప్రకృతి అనగా మాయ మాయ యనగా హంకారము హంకారమనగా తెలిసికొనేదిన్ని కనుపించేప్రపంచము సత్యమనితోచుట యను అంతర్భావ్యములుమనోగోచరములైన యదృశ్యేంతన్నస్యం యతీశ్రుతం తదీనిశ్చయమని న్యాయమున్నది. గనుక ఈకనుపించు వాక్కునం చెప్పబడు సర్వమును ఆత్మాయనియును అజ్ఞానమును విడిచి ఒక్క గురువాక్యమునందే ఏకచిత్తముగానిలిచినది జ్ఞానమనియు ఆత్మాయనియును ఈరెంటిని తెలిసికొన్న దానే బ్రహ్మమని

రుగ్వేదమహావాఖ్యము పలుకుచున్నది. ఇంతటిభావము తెలిసి కొన్నదే గురుదీక్ష.

అహంబ్రహ్మస్మియను యజుర్వేద మహావాఖ్యం అకార వు కార మకారములను మూడువర్ణములుకూడినదే పరిణమమనియును శబ్దదృష్టి సంకల్పములను సద్గురుడు చెప్పిన స్తానమందు నైక్యముచే యుటయే యోగమనియును అకారమైన యర్థమాత్రుక ఆధారచ క్రమందు బుట్టి పరాపశ్యనుతి మధ్యమవైకరీ చత్వర్థశబ్దములను దాటి మహంబని ఘఘమ్మనునెక్కి- లేనస్తానమందు నైఖ్యమవును గనుక అహంబ్రహ్మస్మి యనుట అహమనగా నేననేమాట నేనన గా పరబ్రహ్మస్వరూపమనియును నిదే సీశ్వరుడనియును విశ్వమం తయు భరించినందున సీశ్వరనామమనియును మంగళపదమైన తెలి వినిచ్చుటచేత శివుడనియును నాతెలివి నేత్రమధ్యమందు నున్నదని యును. స్మృతి “విశ్వంచక్షురుతంతస్మి స్సర్వం ప్రకృష్టితం” అని ప్ర మాణమున్నది గనుక దననేత్రమలయును గనుపించు సర్వ చరా చరప్రపంచము సీశ్వరుడని గురువుచెప్పిన యద్యోతయ దీక్షను భా వించినదే యజుర్వేదార్థము ఈయర్థమభ్యాసమైనం దానేబ్రహ్మ మని అహంబ్రహ్మస్మి అనిపలుకుట.

తత్త్వమసియను నామవేద మహావాక్యము||స్మృతి||తత్త్వమసి ఇత్య థేద! వాచకం యేజపన్తి | తేశివనాయుజ్య ముక్తిః | భాజాభవంతి|| అనిప్రమాణము గురువునకు శ్రియాద్వైతము ప్రపంచమందు ద్రి వ్యాద్వైతము అత్మయందు భావాద్వైతము గలిగినదే యథేద వాచ కము ఇదేయెల్లప్పుడును ధ్యాసగలిగి యుండవలయును తత్ అనగా నిరాకారస్వరూపము త్వం. అనగా హంసస్వరూపము అసి. అనగా నిరాకారమందు దిరుగగలియడము. ఈప్రకారముగా సమస్తజగత్తునై క్యమవుచున్నట్లు తెలిసి భ్రమవిచుచు ఓజీవేశ్వరులకు నైక్యాన సంధాన ము జీవుడనగా ప్రపంచము సత్యమనెభ్రమ ఈశ్వరుడనగా సీసర్వ ప్రపంచమున నాత్మయని యేకత్వసిద్ధిగలిగినదే ఈశ్వరత్వముకాబట్టి స ర్వప్రపంచమును నిరాకారమే నేనన్నజ్ఞానముకలిగి తనభేదజ్ఞానమనియు

భేదమెయజ్ఞానమనియు సమస్త శాస్త్రములయందును చెప్పబడును. కాబట్టి జీవేశ్వరులకు నైక్యమయ్యే పరిణమించును.

అయమాత్మబ్రహ్మలనుసధర్మణవేదవాక్యము. అయంఅనుశబ్దమునకొక పిండమందె తాత్పర్యముగనుక నండపిండబ్రహ్మాండములకు భేదములేక యభేదనిష్కర్మగానీవాక్యముపలుకును. అండమనగా గుడ్డు పిండమనగా సమస్తదేహములయందు గారణమైనహంసస్వరూపము, బ్రహ్మాండమనగా పదునాలుగుభువనములు తనకుక్రియందు నియుచ్చుకొనితాను విలక్షణమై సర్వసాక్షియైయున్న పరమాత్మ ఓటికి నేకత్వసిద్ధి యేలాగనిన బ్రహ్మాండమువలన పిండాండపిండాండమువలన నండాండం అండాండమువలనబ్రహ్మాండము బ్రహ్మాండమువలన ననంతకోటి బ్రహ్మాండములు అనంతకోటిబ్రహ్మాండములవలన నండాండము అండాండమువలన సమస్తజగదుద్భవము సమస్తజగత్తు నండములోను నండము పిండములోను పిండము బ్రహ్మాండములోను నైక్యమగుచున్నది. యీనాలుగు మహావాక్యములకు తేలిసఫలం హంసోహం హం నేను సో నీవు నీవే నేనైతిని నేనె నీవైతిని యీదేహింద్రియాదులు నేనుగాను జాగ్రత్తస్వప్న షుషుప్తి తుర్యాతీతములైన యీపంచావస్తలు నేనుగాను, నాకు లేవు నేను యీచప్పబడ్డ ఒక్కటిగాక నేటివరకు వెనకాముందర భ్రమనశించి స్వయంబ్రహ్మమని హంసస్వరూపుండనైతిని అహంకారములేకపోయెను యిక్కడికిమహావాక్యముల తీర్పుసహముగిసెను.

ప్ర॥స్వామీ! దయతో నచలపరిపూర్ణబోధ నేటులనో ఆన తీయ గోరుచున్నాము.

ఉ॥ శిష్యులారా! మీరు అవాగ్ మానసగోచరమైనప్రశ్నజేసితిరి దెల్పెదను శ్రద్ధాసక్తులై వినుడి పరిపూర్ణబోధ సూచనయనగా మాగురుస్వాములవారి వల్లనున్న యింకాముముక్షులవలనయన్న నేవిన్న కొలది యీరత్నములను కందపద్యములద్వారా దెల్పెదనువినుడి

కం ద ప ద్య ము లు

క॥ శ్రీగురుపదపద్మాబులు! వేగమె మదిలోనదలచి వినుతులు జేయక యోగమనఁబులు లేనిది! కాగలదిక పలుకులేల కనుగొనుచిడ్డా! 1

- క॥ శేషంబని తెలియగ నీ । వేషము సూన్యంబటంచు వినజెప్పిరిగా
శేషయంబని తెలియగ నే! వేషముకొరగాదు గురునివినుమావత్స॥
- క॥ శ్రీశేషగురుని పదమున । భాసంబని తమములేదు పలుకుటకైన
వాసనయని విడనాడిన । ఆసమయము నీవునేను నగుపడమోయి॥3
- క॥ శేషగురు పదముదెలియగ । భాషాపతిశేషనా కపతులకు తరమా
భాషలు యేమియుజెల్లవు! దాసౌజ్యగగురుడుదెల్పుతత్వముకురా॥4
- క॥ శేషము శేషాబనుచును । యీషత్తునుయన్యమతిము నెరుగనివారే
వాసనయేమి యడుంగని । శేషంబ్రాహ్మణునొడ శక్తులుతండ్రి॥5
- క॥ శేషంబను పదమనగా । నీనద్భింహంబునందు నెన్నడులేదు
యాసౌజ్య దెలియుటకై । శేషాబను పలుకు గలిగెనీవినుటకై॥6
- క॥ శేషంబని తెలిసినపై । శేషంబను నానుమపుడు జేరునెచటకో
నాసాధి మిగులదెలసిన । యాసాధులచొతజేరు యన్యంబే॥ 7
- క॥ యేసంధిలేదువీట । నీసంశయమెల్లవదలు నిజముగ వినుమా
నీసౌజ్య మేమిలేదిక । మోసము నొందేవుశంక మొగిసినవత్స॥ 8
- క॥ నేనే నేననిపలికెడి । దాకిమూలంబుదెలసి దానుడిగినచో
నేనన నీవనలేదిక । కానక పైమాటలేమి గనుముకుమార॥ 9
- క॥ అనరానిది వినరానిది । కనరానిది యనెడుదాని కన్నదియెవరో
ననిజాడగమునుదోచను । కనుగొనిమియార్యవాక్యపద్ధతినీవు॥10
- క॥ ముచ్చటలెందునగలిగెనొయిచ్చటతలిదండ్రులెవరోమూలమెరుగుమీ
ముచ్చటలెచ్చటలయమగునచోచ నెపలుక రానియచలబ్రహ్మ॥11
- క॥ నీననగను నేననగను । భావమువే శేమియందు నడపడితానై
భావింప కలసిడిసిన । నావలద్యేయదోష మొదునగుపడనోయి॥12
- క॥ నీమూలముదెలసినపై । నామూలంబిప్పుడేతేలు నానీరెండ్రు
ఆమూలాంబుగ సమసిస నామాటలుతలపులేల యనదగుతనయా॥13
- క॥ తలపుచీగిన తానుడుగును । విలయంబగుతనదువెంట వేగమెతలపు
తలపించి తాముడిగిన । పలుకంగారాదుయవలభావముకొడుకా॥14
- క॥ కలదన్నను లేదన్నను । కలదెప్పుడు కలిగియుండు కలుగనిదెప్పుడు
కలదన్నను లేదన్నను । కలిగుండడు దీనిసంధి గనుమబ్బాయా॥15

- క॥ పున్నపుడు నీవునేనునుయన్నగబడుచుండు నెరుగనదితధ్యమగుక
నున్నదిలేనిదిలేదని॥ కన్నపుడు లేము అవలగలదదియేదో॥ 16
- క॥ మొట్టమొదలైనలేదు॥ నట్టచదుమనైనలేదు కొట్టకొసనలేదెట్లందుక
పుట్టనిపనిబట్టబయలు॥ చూచనెరుగనిట్టిదె కొడుకా॥ 17
- క॥ బయలుదేయాకాశము॥ బయలెట్టులబహ్మమగునబయలనిపలుకక
అయిలేవిషయాబయచనుత్రయములపైతూర్యమనుచుతలచుముబిడ్డా॥
- క॥ యుక్తిగసూచనచేసిననుత్రమనుత్రమమగుగురునిసౌజ్ఞ్యనూహించినపై
బొత్తిగమానుమునూహను॥ అత్తరిసికపలుకువినుమునదియేమన్నా॥
- క॥ అదిసీవైతివటందురు॥ పదపడినేనైతినందు పలుకుదురుబుధుల్
మదిదెలియరు సూచనవిది॥ తుదనీవును నేనురెండుతోచమబిడ్డా॥ 20
- క॥ ఉన్నదిసూచనదెలియగ॥ కన్నదిసింహంబుగజము కరణికయేమో
యున్నదిలేదనియనవేయున్నదినాముందు పలుకుమొనరగకొడుకా॥
- క॥ ఉన్నదియనిబలుకగనే॥ నున్నదిమునుమున్నెతోచుచుండునుగాదా
యెన్నినయుక్తియెసరియని॥ పున్నదివిశ్చయమనుచు నుండుముబిడ్డా॥ 22
- క॥ అద్యయమనిపలుకకురా॥ వద్దనెద్యయమున్న విధము వాడుకగాదా
నిద్దంపుబోధయిదియే॥ అద్యయమునుద్యయముగాదుమనుమాతండి॥
- క॥ అదియునుసఖాడమనుచును॥ వదరెదవీచొల్లుకూత వలదిచోట్లక
మొదలనుఖండంబేదదియిదిచెల్పుకునోరుమూసికొనుమాకొడుకా॥
- క॥ నిర్గుణమనిపలుకకురా॥ యెగ్గేమికసగుణమనుచు నెన్నగబడుగా
నిర్గుణమనిసగుణంబని॥ బుగ్గులుకదిలించవలదు బుడుతావినరా॥ 25
- క॥ మోక్షులిదికలదనగా॥ నాక్షణమేబంధమనుచు నగుపడుచుండుక
వీక్షింపుచునీభావము॥ నాక్షేపణలేమిరావు అయ్యావినరా॥ 26
- క॥ ఉన్నదనంగనులేదది॥ యెన్నికలేదనుచు బలుకనున్నదియేదో
అన్నపుడు విన్నపుడు॥ తన్నేతాదెలసిపోతె తధ్యమతనయా॥ 27
- క॥ పోదదికాదదియనుచును॥ వాదంబులు మాని గురుని వాక్యంవినరా
లేదదియేమనియనుటకు॥ యెందెందునగలదొయికను వెతకరంబుడతా
- క॥ పలికినపలుకునలేదది॥ తెలిసినతెలివందులేదు తెల్లముగాదా
కలుగదుచూచెడిచూపుచారలపగగురుసూత్రమందుతగునుగదన్నా॥

- క॥ సూక్ష్మములోమోక్షంబని । సాక్షాత్తుగచెలసెనేని సర్వముతానా
యాక్షణమేమియనేకపరీక్షలు । కొరగావునిందుయిదియగుపుత్రా॥
- క॥ కంటికికనుగొనరానిది । అంటుదమనియన్న చేతికందనిదదిగా
దంటామననోరునురా । దంటాయిదియెటువినంగ నన్బలమన్నా॥ 31
- క॥ కుదామనిపోగాతా । నెందోపరుగె త్తిపోవునిక మరలదుగా
అందేమిచోద్యమునకో । యిందునపలుకుదమటన్ననుముడదుబాబు
- క॥ అన్నాయిదిమార్గంబని । తిన్నగచూపించియొకడు తిరుగ కపోయె
యెన్నాల్గుతిరిగినానా । యన్నయితేకానరాదు యడిగిన బెపుమా॥
- క॥ మూడేమో యనుకుంటిని । యందుననోరాడరాక యిగిలిచ్చినా
యందంబేమోతెలియకు । యెందుకకపోంటామను నెన్నగదన్నా॥ 34
- క॥ అన్నప్పుడుతానున్నది । విన్నప్పుడుతానునుండె కన్నప్పుడునీ
యెన్నిససరితానప్పుడెతిన్నగమటుమాయమాయె తెలియుమోయన్నా
క॥ పిలువగబోయినవాడును । పిలువగాబడినవాడు పిలుమన్న వారుముపుక
గలసిపోయితిలిగ్గుమునామలిమచ్చుపట్లలోచదిరేమోవత్సా॥ 36
- క॥ అందుననిందునయేమని । అదామననిష్ఠురంబు । యెందుకుయికమీ
సందేహమనుచునాక్షులుతొందరప్రభుస్తథమిడచితొలగిరియటకో
- క॥ యిట్టిదిసూత్రంబుచుచును । గట్టిగగురుసూచనెరిగి కదలనివాడే
యట్టనానికదంబున । నట్టిట్టను చలనమెరిగివుండియు నుండు॥ 38
- క॥ అద్దంబునిలిపిచూచిన । పద్దుకుసున్నాలుగలిగి బలమైయుండు
అద్దాబుపగిలితే పైయిద్దరికూపాబుసూన్యమెరుగుముబిడ్డా॥ 39
- క॥ కారణముండినకార్యము । వేరేతానుందుననుచు నెతుకగనలెనా
కారణముండిగనకార్యము । వేరేతా లేదటంచు పినుమోతనయా॥ 40
- క॥ మన్నుండగ కుంభకములు । యెన్నగబడెవేరువేర వీక్షింపంగా
మన్నే లేకుండిన నేమున్నది । కుంభంబులవగ నూహింపుమయా॥ 41
- క॥ బంగారుకడగసాములు । శృంగారముగాగదోచు చుండుటఃజిహ్వా
బంగారుసూన్యమగునిక శృంగారములెందుగలవోచూచిపలుకరో॥ 42
- క॥ యెన్నడులేకున్నది । నేనన్నది నీవన్నది తరమన్నదియటయే
మన్నయుదీరునుంబి లే కున్నప్పుడు యిందశంకయుండినచెపుమా॥

- క॥ తెలియునదియెంతకాలము । కలిగున్నదియంతవరకు కలగాదోచున్
చలమగుదృశ్యజాలము । తెలివేతనుసూన్యమైతె తీరునుసర్వం॥44
- క॥ ఉన్నదివున్నట్లేసరి ! విన్నదియు అన్నదియకన్న వివరణమేమో
సన్నగ సన్నగతానే । యెచ్చుచుతనుదీరిపోతె యేమనరాదు॥ 45
- క॥ నిజముచుసూచనగననీ । రుజువులుకొరగావు యెన్నిరూఢిగవినరా
గజనిజవీడుటకై । తజబీతులుపలుకవలసె తాత్పర్యమునన్ 46
- క॥ యిందుకుసంశయముండిన । సంయమజనకుమడుదెల్పెనలనుకమునికిన్
ముందుకునేజచ్చినరావిందేటికిసామ్యుటంచు విడువుమునీవున్॥ 47
- క॥ యిదిపదిలము కేసుకనీ । వదురుకుసాలించియికనువదలుముదానన్
నిదిరుక్కిణికినికృష్ణుడు । విదితుబుగదెల్పిచూనిదియని చనియన్ 48
- క॥ యింతేచాలునువినుమా । మంతనమునగురునిసౌజ్ఞ్యవహానమునొంది
యింతకులేదనితెలియుము । సంతసమునశివుడుగోరికిట్లునెతనయ॥49
- క॥ నీళ్ళనుదోచినసూర్యుడు । దొర్లుచుసాతాళమునకు వెళ్ళుటగలదా
హుళ్ళక్కినీవుకలిగిన ॥ అల్లప్పుడుకానుపించు టదినహజముగా॥50
- క॥ నిజగురుడేకావలెరా । నిజముగగలమార్గమెల్ల రూఢిగదెల్పున్
గజవిజఘడనీయడుగాభజియించినవారిపదమే భజియించవలెన్॥51
- క॥ తాననునది కడతేర్పని । జ్ఞానులు గురులనగరాదు జాగ్రత్తవినుమీ
జ్ఞానాజ్ఞానావిరహితులు । తానేసేవించెనేని తానేగునుగా॥ 52
- క॥ మొద్దునిదొంగనిభయపడి । వద్దవిఅటుబారవేసి వచ్చినరీతిన్
కొద్దిగసూన్యభ్రమగురు । సుద్దులువిడనాడినట్టిసుడిబడకునుమీ॥53
- క॥ అందునలేదనుదలే । చెందునలేచెవలలేదు యెన్నడులేదా
మంచునువెనుకను లేబను సంతసవినుపించెవారి సరిలేదన్నా॥ 54
- క॥ ఉన్నదిలేదనినే । కన్నామని ధర్మమనుడు గాడిదకూతల్
దున్నలవలెకూసెడువా । ఉన్నడునిజసూటలేదు వెయ్యరభేరి॥ 55
- ఉ॥ తనయలారా! మీరానందముగావించుడి ఒక్కమాటదెల్పెదను
జ్ఞానాగ్నియనునదిమేఘములయంలికి రుములవలెనుశంఖనాదమువలె
నుభేరిమొదలగువాద్యఘోషములవలెనుపకపకనవ్వెడునవ్వినలెనుకడు
పునొప్పివలెనువ్యసనమువలెనుఒకానొకప్పుడు కలుగుచున్నదిగాబట్టియె

రుకయునటుల గనుపించికనుపించకపోవుటచేతనేకుండేటికొమ్ములవలెను
 గొడ్డాలిలిడ్డలవలెను ఆకాశపుష్పమువలెనునరుని కొమ్ములవలెనునివ్వు
 యోజనమగుటచేత నీనిల్కడలేని జ్ఞానముచేతనేదబ్బరయైనభీమగను
 కజ్ఞానమును నిల్కడలేనిదబ్బరగానేయున్నది పంచశరీరములను దెలుసు
 కొనునదియే తే తాధిపతి అదేజ్ఞానమని పసిద్ధముదానికేపిత్యగాత్మ
 యనియును ప్రకృతిపురుషులనియును కూటస్తుడనియును బ్రహ్మమనియు
 ను తే త్రక్షాడనియును సచ్చిదానందమనియును పరమాత్మయనియును ప
 రమేశ్వరుడనియును సర్వమునుసాక్షిస్వరూపుడై చూచువాడనియును
 వేదవేద్యుడనియును జ్ఞానమనియును శ్రీమన్నారాయణుడనియును ప
 రమశివుడనియును ఋత్వికారణములచేతనే జ్ఞానస్వరూపంబనిచెప్పబడు
 చున్నది గనుకజ్ఞానమే జీవోపాధియని దెప్పబడుచున్నది గనుకజ్ఞానమే
 యెరుకయనిజ్ఞానమేవేదశాస్త్రములనిన్ని జ్ఞానమే సత్తుదిత్తుతనందమ
 నిన్ని సచ్చిదానందస్వరూపమనిన్ని తెప్పబడుచున్నది గనుకసచ్చిదానందర
 హితమేపరిపూర్ణమని తెల్పుకోవలయును యితకుమిక్కిలిలేదు ఇదేసత్యం

శావల్యాపురం } ఇట్లుబుధజనవిధేయుడు,
 వినుకొండతాలూకా } జ వా వ్వి దు ల లి ం గా యో గి

అయ్యగారుచెప్ప ఈగ్రంథమువ్రాసినది.

ఇట్లు దాసానదాసులకు దాసుడు

లింగాయోగిగారిశిష్యుడు యర్గి శెట్టిలక్ష్మన్న కొమ్మార్డు పుల్లదాసుడ
 పూడుచర్ల గ్రామము అగ్నిగుండాలశివారు వినుకొండతాలూకా

గుంటూరుజిల్లా

గద్య. ఇదిశ్రీమద్వేదవేదాంత శాంతశమద మధ్యాంతనంతకళ్యాణపూర్ణ
 లును సచ్చిదానంద రహితుడును పరికృతద్వయదోష నిరతుడును
 నాదుబిందాకళాతీతుడును ఉదాధిద్వయదోషరహితుడును అశరీరుం

డును అచలపరిపూర్ణుడునునగు జవావ్విదుల లింగాయోగి

గారిచే రచింపబడిన శ్రీరాజయోగాంతరప్రబోధిని

సమాప్తము.

తెనాలి తాలూకా చేబోలు పోష్టవిలాకా
కొత్త రెడ్డిపాలెం కాపురములు.

దుగ్గిరాల వెల్లరెడ్డిగారు
కటకంశెట్టి నానరయ్యగారు
పిడతల కొండయ్య
ఉడుముల లింగమాంబ
కుప్పము కొటమాంబ
వీరిదైవనాయముడలన ఈగ్రాంథము అచ్చుకూర్చి
బడినది.

తెనాలి తాలూకా చేబోలు పోష్టవిలాకా
కొత్త రెడ్డిపాలెం గ్రామ కాపురములు

దుగ్గిరాల యల్లరెడ్డి
పుడుముల లింగమాంబ
కటకంశెట్టి నానరయ్య
పిడతల కొండయ్య
కుప్పంశ్యయ్య భార్య కొటమ్మ
య్యాకొమ్మిబృందమువారి క్రొవ్వనహాయమువల్లము
అచ్చుకూర్చిబడినది
భక్తవరము

కోట లక్ష్మీదేవమ్మ
కోట అచ్చమ్మ
కడేం వెంకమ్మ
లక్కాకుల వెంకమ్మ
రాళ్ళపల్లె నెంకయ్య
పోర్నెగుంట రంగయ్య
ముట్లూరు గ్రామం
చీరాల సుబ్బమ్మ కుమారె తిరుపతిమ్మ
తిరుమలశెట్టి అచ్చమ్మ
ఉక్కలపు అంకిమ్మ భార్య అంకాశమ్మ
గుంటూరులో
కోట ఆదెమ్మ

కొనగానివారిపాలెం

దాసరి పకీరమ్మ
సాకలి వెంకటదామ భార్య గుర్వ
తెనాలి తాలూకాలో
అంబటి బసవయ్య కుమారుడు శేషయ్య
కొననా కొటయ్య
మేడిశెట్టి కామస్వామి భార్య మాచంమ్మ
అంబటి చిన్నమ్మ
అంబటి గుబ్బయ్య
అంబటి సాభాగ్యంమ్మ
అంబటి కొండయ్య
అంబటి సుబ్బమ్మ
అంబటి వెంకటప్పయ్య
దేవిశెట్టి కుటుంబయ్య
దేవిశెట్టి లక్ష్మీంవారాయణ
దెసమనేన నాంచారమ్మ
బోయసాటి సుబ్బమ్మ
దుగ్గిరాల యల్లరెడ్డిగారు
దుగ్గిరాల నారాయణమ్మ
వజ్రాల సుబ్బమ్మ
దుగ్గిరాల చుంగమ్మ
శేఖు జానిబూబు
అన్నంపేరా స్వామికోమార్తె మూరైమ్మ
పసుపురేటి రామస్వామి
పసుపురేటి కాంతమ్మ
పుడుముల లింగమాంబ
అన్నం యేడుకొండలు భార్య సుబ్బమ్మ
అన్నం వెంకటస్వామి
యీ ఆదెమ్మ

నగసారాపుపేట తాలూకా నాదిం?

శిష్యవర్గము

చేకూరు రామానుజయ్య

తూబాటి అలివేలమ్మ
నలబోతు వెంకట్రామయ్య భార్య రత్నమ్మ
బుక్కాపురం

చెన్నంకెట్టి శీరా రామయ్య
పీలా కోటయ్య
బొడ్డుపల్లి రామయ్య
బొడ్డుపల్లి యారమ్మ
జంఝం అంజమ్మ
మోకల సుబ్బయ్య భార్య నారాయణ
రాయపాడు

అముదాల వెంకటస్వామి
సింధుకెట్టి రాఘవమ్మ
ఆకుల పున్నమ్మ
వొడ్డా వెంకన్న భార్య గుంజమ్మ
వొడ్డా నాగూమ్మ
గంధం కోటయ్య
చాకల కొండాయ
చాకల నల్లమ్మ
రాయపూడి కోటాదాసు
యనుకొండతాలూకా అయ్యవోలు
కొమరకెట్టి ఓబయ్య కుమారుడు పెదగురుమూర్తి
భాగ్యం యీశ్వరమ్మ
యీ శేషయ్య భార్య గోకంఠమ్మ
చినగురుమూర్తి భార్య యీశ్వరమ్మ
గడ్డం లక్ష్మీదేవమ్మ
గొట్టిపల్లి కోటయ్య కుమార్తె యల్లసందగోవిందమ్మ
శేషవీతాలూకా కొంగారివారిపాలెం
దాసరి సుబ్బయ్య భార్య లంగమ్మ
కటకంకెట్టి లింగమ్మ
కొండపల్లి వాగయ్య భార్య వెంకమ్మ
ముట్లూరు
సాకల దూపాటు కొండాదాసుని భార్య వాగామ

గుర్రపనాల వాగుడు భార్య కొండామ
మాపాటివరసదాసుని భార్య కొమ్మలైసుల్లి
పాన్నూరు

దాసరి మాణిక్యం
యీ చెంచమ్మ
యీ నారాయణస్వామి
యీ సుబ్బయ్య భార్య రత్నమ్మ
యీ అప్ప హనుమాయమ్మ
పాన్నూరు

కొప్పాకు వీరయ్య
యీ బుచ్చయ్య
సాలె పచ్చయ్య
కొప్పాకు చిన్నమ్మ
పమటి అంకమ్మ భార్య సుబ్బమ్మ
నిడుబోలి
దాసరి సుబ్బయ్య భార్య సుబ్బమ్మ
దాసరి చివకుప్పయ్య భార్య కాయమ్మ
దాసరి పిచ్చమ్మ
యనుముల యంకాయమ్మ
యనుముల చ్చి యంకాయమ్మ
బాపట్లతాలూకా
గుంజళ్ళ సుబ్బయ్య భార్య రతిమ్మ
కొడుమూరు రాఘవయ్య
బాపట్ల

పులివర్తి వాగమ్మ
గుర్రపరసింహం భార్య హనుమాయమ్మ
చింతల మంగయ్య
ఆకల లక్ష్మీదేవమ్మ
పూటనూరి సుబ్బయ్య
కాకాపూర్తిపురం
బవ్వగుల లింగయోగి గారుకమ్మడు
కటకెట్టి నానరయ్యగారి శిష్యులు

సత్రైసపల్లితాలూకా తక్కువపాడు

కనిగిరి వీరమ్మ

నీలం చెంచమ్మ

సంకుర కోటమ్మ

సంకుర రామకోటి

కూరాకుల ద్విరామయ్య

సలాదుల సుబ్బమ్మ

దేతనశెట్టి వీరయ్య

గోపిశెట్టి మాలమ్మ

కొమరెపూడి

కొల్లి అప్పయ్య భార్య సుబ్బమ్మ

కొల్లి అన్నమ్మ

గుర్తిం కోటమ్మ

తిరువెళ్ళ గోవిందమ్మ

నలబోతు కోటమ్మ

నలబోతు బాదికిరామయ్య

యామా నరికంహం భార్య మాలమ్మ

యామా అచ్చమ్మ

యామా ఓబయ్య భార్య నారాయణమ్మ

యర్తిం సంయ్య

బలుసుపాడు

చింతల మునిమ్మ

కూరాకుల సుబ్బమ్మ

కూరాకుల వోటమ్మ

కటకం లక్ష్మమ్మ

కటకం వంకయ్య

యిక్కుర్తి యల్లమంద

కూరాకుల వెదకోటమ్మ

వుప్పలపాటి బసవమ్మగారు

సామంతపూడి పిచ్చమ్మ

గుంటూరు కొరిటెపాడు

మాదాను నరసయ్య భార్య వీరమ్మ

తోట లక్ష్మింజేతి

చేపూడి నాగమ్మ

శ్రీకృష్ణ రామమ్మ

గోరంట

గోరంట కోట నాయుభార్య అచ్చమ్మ

గోరంట వీరయ్య

గోరంట నన్నయ్య

గోరంట వేరయ్య

చిక్కా లక్ష్మింజేనమ్మ

తియ్యకూర కోటిరెడ్డి భార్య సీతమ్మ

తిరుబాడ్డి బోడెయ్య

సాకిలి కోటప్ప

గురిజాలతాలూకా కొత్తల్లిప గ్రామ

కూసాగరం సాంబమ్మ

వేకిల చెంచమ్మ

ఛర్మవరం

అడపాల నరసమ్మ

కోట లక్ష్మింజేనమ్మ

10 666

